

JEDNACÍ ŘÁD

(1. dubna 2011)

KANCELÁŘ SOUDU

ŠTRASBURK

Poznámka Kanceláře

Toto znění Jedacího řádu obsahuje nová ustanovení přijatá plénem Soudu týkající se řízení o pilotním rozsudku (článek 61).

Nové znění nabylo účinnosti 1. dubna 2011.

Veškeré dodatečné texty a aktualizace budou zveřejněny na webových stránkách Soudu (www.echr.coe.int).

OBSAH

Článek 1 Vymezení pojmů

ODDÍL I - ORGANIZACE A ČINNOST SOUDU

Kapitola I - Soudci

Článek 2 Stanovení délky mandátu
Článek 3 Přísaha nebo slavnostní prohlášení
Článek 4 Neslučitelnost
Článek 5 Zasedací pořádek
Článek 6 Vzdání se funkce
Článek 7 Odvolání

Kapitola II - Předsednictví Soudu a úloha grémia

Článek 8 Volba předsedy a místopředsedů Soudu a předsedů a místopředsedů sekcí
Článek 9 Činnost předsedy Soudu
Článek 9A Úloha grémia
Článek 10 Činnost místopředsedů Soudu
Článek 11 Zastupování předsedy a místopředsedů Soudu
Článek 12 Předsednictví sekcí a senátů
Článek 13 Nezpůsobilost předsedat
Článek 14 Vyvážené zastoupení pohlaví

Kapitola III - Kancelář

Článek 15 Volba tajemníka
Článek 16 Volba zástupců tajemníka
Článek 17 Činnost tajemníka
Článek 18 Vnitřní struktura Kanceláře
Článek 18A Zpravodajové

Kapitola IV - Činnost Soudu

Článek 19 Sídlo Soudu
Článek 20 Zasedání pléna Soudu
Článek 21 Jiná zasedání Soudu
Článek 22 Porady
Článek 23 Hlasování
Článek 23A Rozhodnutí formou tichého souhlasu

Kapitola V – Složení Soudu

Článek 24 Složení velkého senátu
Článek 25 Ustavování sekcí
Článek 26 Složení senátů
Článek 27 Výbory
Článek 27A Samosoudce

Článek 28	Zaneprázdnění, vzdání se funkce nebo vyloučení soudce
Článek 29	Soudci <i>ad hoc</i>
Článek 30	Společný zájem

ODDÍL II - ŘÍZENÍ

Kapitola I - Všeobecná ustanovení

Článek 31	Možnost zvláštního postupu
Článek 32	Procesní pokyny
Článek 33	Veřejnost dokumentů
Článek 34	Užívání jazyků
Článek 35	Zastoupení smluvních stran
Článek 36	Zastoupení stěžovatelů
Článek 37	Sdělení, oznámení a předvolání
Článek 38	Písemná stanoviska
Článek 38A	Projednávání procesních otázek
Článek 39	Předběžná opatření
Článek 40	Naléhavé sdělení o podané stížnosti
Článek 41	Pořadí projednávání stížností
Článek 42	Spojení a souběžné projednání stížností
Článek 43	Vyškrtnutí a opětovné zařazení
Článek 44	Přistoupení dalšího účastníka řízení
Článek 44A	Povinnost součinnosti se Soudem
Článek 44B	Nerespektování nařízení Soudu
Článek 44C	Nedostatek součinnosti
Článek 44D	Nevhodná podání účastníka řízení
Článek 44E	Netrvání na stížnosti

Kapitola II - Zahájení řízení

Článek 45	Podpisy
Článek 46	Obsah mezistátní stížnosti
Článek 47	Obsah individuální stížnosti

Kapitola III - Soudci zpravodajové

Článek 48	Mezistátní stížnosti
Článek 49	Individuální stížnosti
Článek 50	Řízení před velkým senátem

Kapitola IV - Řízení o přijatelnosti

Mezistátní stížnosti

Článek 51	Přidělení stížnosti a následující řízení
-----------	--

Individuální stížnosti

Článek 52	Přidělení stížnosti sekcím
Článek 52A	Řízení před samosoudcem
Článek 53	Řízení před výborem

- Článek 54 Řízení před senátem
Článek 54A Spojené projednání přijatelnosti a merita stížnosti

Stížnosti mezistátní a individuální

- Článek 55 Námitky nepřijatelnosti
Článek 56 Rozhodnutí senátu
Článek 57 Jazykové verze rozhodnutí

Kapitola V - Řízení po rozhodnutí o přijatelnosti

- Článek 58 Mezistátní stížnosti
Článek 59 Individuální stížnosti
Článek 60 Žádost o spravedlivé zadostiučinění
Článek 61 Pilotní řízení
Článek 62 Smírné urovnání

Kapitola VI - Ústní jednání

- Článek 63 Veřejný charakter ústního jednání
Článek 64 Vedení ústního jednání
Článek 65 Nedostavení se
Článek 70 Zápis z ústního jednání

Kapitola VII - Řízení před velkým senátem

- Článek 71 Použitelnost procesních ustanovení
Článek 72 Odstoupení ve prospěch velkého senátu
Článek 73 Postoupení věci velkému senátu na základě žádosti strany

Kapitola VIII - Rozsudky

- Článek 74 Obsah rozsudku
Článek 75 Rozhodnutí o otázce spravedlivého zadostiučinění
Článek 76 Jazykové verze rozsudku
Článek 77 Podpis, vyhlášení a doručení rozsudku
Článek 78 Zveřejnění rozsudku a dalších dokumentů
Článek 79 Žádost o výklad rozsudku
Článek 80 Žádost o revizi rozsudku
Článek 81 Oprava chyb v rozhodnutích a rozsudcích

Kapitola IX - Poradní stanoviska

- Článek 82
Článek 83
Článek 84
Článek 85
Článek 86
Článek 87
Článek 88
Článek 89

Článek 90

Kapitola X (Řízení podle článků 46 odst. 3, 4 a 5 Úmluvy)

Oddíl I

Článek 91

Článek 92

Článek 93

Oddíl II

Článek 94

Článek 95

Článek 96

Článek 97

Článek 98

Článek 99

Kapitola XI – Právní pomoc

Článek 100

Článek 101

Článek 102

Článek 103

Článek 104

Článek 105

ODDÍL III - PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 106 Vztahy mezi Soudem a Komisí

Článek 107 Řízení před senátem a velkým senátem

Článek 108 Schválení právní pomoci

Článek 109 Žádost o revizi rozsudku

ODDÍL IV - ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 110 Změny nebo pozastavení platnosti ustanovení

Článek 111 Vstup jednacího řádu v platnost

PŘÍLOHA K JEDNACÍMU ŘÁDU (o provádění vyšetřování)

Článek A1 Vyšetřovací opatření

Článek A2 Povinnosti účastníků řízení vyplývající z vyšetřovacího opatření

Článek A3 Nedostavení se před delegací

Článek A4 Vedení řízení před delegací

Článek A5 Předvolání svědků, znalců a jiných osob před delegací

Článek A6 Slib nebo slavnostní prohlášení svědků, znalců a jiných osob vyslychaných delegací

Článek A7 Slyšení svědků, znalců a jiných osob před delegací

Článek A8 Zápis ze slyšení vedených delegací

PRAKTICKÉ POKYNY

Žádosti o předběžná opatření

Zahájení řízení

Písemná stanoviska

Žádosti o spravedlivé zadostiučinění

Zabezpečené elektronické podání

Žádost o utajení jména

Evropský soud pro lidská práva s přihlédnutím k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a jejím Protokolům,

přijal tento jednací řád:

Článek 1¹
(Vymezení pojmů)

Pro účely tohoto jednacího řádu, pokud z kontextu nevyplývá něco jiného:

a) pojmem „Úmluva“ se rozumí Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod a její Protokoly;

b) pojmem „plénium Soudu“ se rozumí Evropský soud pro lidská práva zasedající v plénu;

c) pojmem „velký senát“ se rozumí velký senát složený ze sedmnácti soudců ustavený ve smyslu článku 26 odst. 1 Úmluvy;

d) pojmem „sekce“ se rozumí senát ustavený plénem Soudu na období stanovené podle článku 25 b) Úmluvy, a pojem „předseda sekce“ označuje soudce, který byl zvolen předsedou této sekce plénem Soudu podle článku 25 c) Úmluvy;

e) pojmem „senát“ se rozumí senát složený ze sedmi soudců ustavený ve smyslu článku 26 odst. 1 Úmluvy, a pojem „předseda senátu“ označuje soudce, který tomuto „senátu“ předsedá;

f) pojmem „výbor“ se rozumí výbor složený ze tří soudců ustavený podle článku 26 odst. 1 Úmluvy a termín „předseda výboru“ označuje soudce, který tomuto „výboru“ předsedá;

g) pojmem „samosoudce“ se rozumí samosoudce zasedající podle článku 26 odst. 1 Úmluvy;

h) pojmem „Soud“ se rozumí jak plénium Soudu, velký senát, sekce, senát, výbor, tak i kolegium pěti soudců ve smyslu článku 43 odst. 2 Úmluvy;

i) pojmem „soudce *ad hoc*“ se rozumí osoba, která byla vybrána podle článku 26 odst. 4 Úmluvy a v souladu s článkem 29 tohoto jednacího řádu, aby zasedala jako člen velkého senátu nebo senátu;

j) pojmy „soudce“ nebo „soudci“ se rozumí soudci zvolení Parlamentním shromážděním Rady Evropy nebo soudci *ad hoc*;

k) pojmem „soudce zpravodaj“ se rozumí soudce určený k plnění úkolů ve smyslu článků 48 a 49 tohoto jednacího řádu;

l) pojmem „zpravodaj“ se rozumí člen Kanceláře pověřený pomáhat samosoudcům ustaveným podle článku 24 odst. 2 Úmluvy;

m) pojmem „delegát“ se rozumí soudce určený senátem, aby se účastnil delegace; pojem „vedoucí delegace“ označuje delegáta jmenovaného senátem k tomu, aby vedl delegaci;

n) pojem „delegace“ označuje orgán složený z delegátů, členů kanceláře Soudu a jakékoli další osoby určené senátem, aby poskytovala delegaci pomoc;

o) pojmem „tajemník“ se rozumí tajemník Soudu nebo tajemník sekce;

p) pojmy „účastník řízení“ a „účastníci řízení“ se rozumí:

- Vysoké smluvní strany stěžující si a napadené stížností;
- stěžovatel (fyzická osoba, nevládní organizace nebo skupina osob), který podal stížnost ve smyslu článku 34 Úmluvy;

¹ Ve znění novely ze 7. července 2003.

q) pojmem „vedlejší účastník“ se rozumí kterákoli smluvní strana nebo kterákoli dotčená osoba, jež využila svého práva ve smyslu článku 36 odst. 1, 2 a 3 Úmluvy nebo byla vyzvána, aby předložila písemné vyjádření nebo se zúčastnila ústního zasedání;

r) pojem „ústní zasedání“ označují ústní jednání o přijatelnosti a/nebo meritu stížnosti, nebo žádosti o revizi či poradní stanovisko, o žádosti účastníka řízení nebo Výboru ministrů o výklad rozsudku, nebo o otázce, zda účastník řízení nesplnil povinnost ve smyslu článku 46 odst. 4 Úmluvy;

s) pojmem „Výbor ministrů“ se rozumí Výbor ministrů Rady Evropy;

t) pojmy „bývalý Soud“ a „Komise“ se rozumí Evropský soud a Evropská komise pro lidská práva, vytvořené podle původního článku 19 Úmluvy.

ODDÍL I

ORGANIZACE A ČINNOST SOUDU

Kapitola I

Soudci

Článek 2¹

(Stanovení délky mandátu)

1. Jestliže je soudcovské místo volné k datu zvolení nového soudce, délka jeho mandátu se počítá ode dne převzetí soudcovského mandátu, ledaže by předseda ve výjimečných případech rozhodl jinak, avšak ne déle než tři měsíce po zvolení.

2. Jestliže je soudce zvolen náhradou za soudce, jehož mandát skončil nebo skončí nebo který vyjádřil úmysl vzdát se soudcovského mandátu, délka jeho mandátu se počítá ode dne převzetí soudcovského mandátu, ledaže by předseda rozhodl jinak, avšak ne déle než tři měsíce poté, co se soudcovské místo uvolní.

3. Podle článku 23 odst. 3 Úmluvy zvolený soudce zůstává ve funkci, dokud jeho nástupce nesloží přísahu nebo neučiní prohlášení ve smyslu článku 3 tohoto jednacího řádu.

Článek 3

(Přísaha nebo slavnostní prohlášení)

1. Každý zvolený soudce složí před nastoupením do funkce, na prvním zasedání pléna Soudu, jehož se po svém zvolení účastní, nebo, je-li to třeba, do rukou předsedy Soudu přísahu či učiní slavnostní prohlášení s tímto obsahem:

„Přísahám“ nebo „Slavnostně prohlašuji“ - „že budu vykonávat funkci soudce čestně, nezávisle a nestranně a že budu zachovávat mlčenlivost o obsahu porad.“

2. O tomto úkonu se pořizuje zápis.

Článek 4²

(Neslučitelnost)

1. Podle článku 21 odst. 3 Úmluvy soudci po dobu výkonu své funkce nemohou vyvíjet žádnou politickou nebo správní činnost, ani žádnou profesní činnost, která by byla

¹ Ve znění novely ze dne 13. listopadu 2006.

² Ve znění novely ze dne 29. března 2010.

neslučitelná s jejich nezávislostí nebo nestranností či s jejich pracovním vytížením vyplývajícím z činnosti vykonávané na plný úvazek. Každý soudce předsedovi Soudu svou vedlejší činnost oznámí. V případě sporu mezi předsedou Soudu a soudcem rozhodne plenum Soudu.

4. Bývalý soudce nemůže jakkoli zastupovat účastníka řízení nebo vedlejšího účastníka řízení v řízení před Soudem týkajícím se stížnosti podané před ukončením jeho nebo jejího mandátu. Pokud jde o stížnosti podané po tomto datu, bývalý soudce nemůže jakkoli zastupovat účastníka řízení nebo vedlejšího účastníka řízení v řízení před Soudem do uplynutí doby dvou let od ukončení mandátu.

Článek 5¹ (Zasedací pořádek)

1. Zvolení soudci zaujímají místo po předsedovi a místopředsedech Soudu a předsedech sekcí, a to podle data, kdy se ujmou soudcovského mandátu podle článku 2 odst. 1 a 2 tohoto jednacího řádu.

2. Místopředsedové Soudu, kteří byli do této funkce zvoleni ve stejný den, zaujímají místo podle délky svého soudcovského mandátu. V případě rovnosti je rozhodující jejich věk. Stejně pravidlo platí pro předsedy sekcí.

3. Soudci se stejnou délkou mandátu zaujímají místo podle svého věku.

4. Soudci *ad hoc* zaujímají místo podle svého věku, a to po soudcích řádně zvolených.

Článek 6 (Vzdání se funkce)

Soudce se vzdá své funkce do rukou předsedy Soudu, který ji předá generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. S výjimkou článků 24 odst. 4 *in fine* a 26 odst. 3 tohoto jednacího řádu, je důsledkem vzdání se funkce uvolnění místa soudce.

Článek 7 (Odvolání)

Soudce nemůže být ze své funkce odvolán, pokud ostatní soudci dvoutřetinovou většinou v plénu nerozhodnou, že přestal splňovat požadavky stanovené pro výkon funkce. Soudce musí být předtím vyslechnut plénum Soudu. Řízení o odvolání může zahájit kterýkoli soudce.

Kapitola II²

Předsednictví Soudu a úloha grémia

Článek 8³ (Volba předsedy a místopředsedů Soudu a předsedů a místopředsedů sekcí)

1. Plenum Soudu volí svého předsedu, dva místopředsedy a předsedy sekcí na tříleté období, které nesmí přesáhnout délku jejich soudcovského mandátu.

2. Každá sekce též volí na tříleté obnovitelné období místopředsedu, který zastupuje předsedu v případě jeho zaneprázdnění.

¹ Ve znění novely ze 14. května 2007.

² Ve znění novely ze 7. července 2003.

³ Ve znění novely ze 7. listopadu 2005.

3. Soudce zvolený podle odstavců 1 a 2 tohoto článku může být k výkonu stejné funkce zvolen znovu, avšak jen jednou. Omezení počtu funkčních období nebrání soudci vykonávajícímu funkci jak shora uvedeno ke dni vstupu v platnost tohoto znění¹ článku 8 být zvolen do stejné funkce znovu.

4. Předsedové a místopředsedové vykonávají své funkce do zvolení svých nástupců.

5. Volby podle tohoto článku jsou tajné; účastní se jich pouze přítomní zvolení soudci. Pokud žádný kandidát nezíská absolutní většinu hlasujících soudců, probíhá další volba až do zvolení toho kandidáta, který získá nejvyšší počet hlasů. Po každém volebním kole je vyloučen kandidát, který získá nejnižší počet hlasů. Jestliže dva kandidáti získají nejnižší počet hlasů, je vyloučen kandidát, který je poslední podle zasedacího pořádku podle článku 5 tohoto jednacího řádu. V případě rovnosti hlasů dvou kandidátů při závěrečném hlasování má přednost ten, který má přednostní právo ve smyslu článku 5 tohoto jednacího řádu.

Článek 9 (Činnost předsedy Soudu)

1. Předseda Soudu řídí práci a administrativní činnost Soudu. Zastupuje Soud navenek a zajišťuje zejména jeho vztahy s orgány Rady Evropy.

2. Předseda Soudu předsedá zasedáním Soudu, zasedáním velkého senátu a zasedáním kolegia pěti soudců.

3. Neúčastní se posuzování případů projednávaných senáty, není-li soudcem zvoleným za dotčenou smluvní stranu.

Článek 9A² (Úloha grémia)

1. a) Soud ustavuje grémium složené z předsedy a místopředsedů Soudu a předsedů sekcí. Jestliže se některý místopředseda Soudu nebo předseda sekce nemůže zasedání grémia zúčastnit, nahradí ho místopředseda sekce nebo, není-li to možné, člen sekce, který jej služebně následuje ve smyslu článku 5 tohoto jednacího řádu.

b) Grémium může na své zasedání přizvat kteréhokoli člena Soudu nebo jinou osobu, domnívá-li se, že je jejich přítomnost nezbytná.

2. Grémiu asistují tajemník Soudu a jeho zástupci.

3. Úkolem grémia je pomáhat předsedovi Soudu ve výkonu jeho funkcí spojených s řízením práce a výkonem administrativní činnosti Soudu. K tomuto účelu mu může předseda položit jakoukoli administrativní či neprávní otázku v rámci jeho kompetence.

4. Grémium též usnadňuje koordinaci mezi sekcemi Soudu.

5. Předseda se může na grémium obrátit před vydáním procesních pokynů ve smyslu článku 32 tohoto jednacího řádu a před schválením obecných pokynů vydávaných tajemníkem Soudu podle článku 17 odst. 4 tohoto jednacího řádu.

6. Grémium je oprávněno informovat plénum Soudu o každé otázce. Rovněž je oprávněno mu překládat své návrhy.

7. Z každého zasedání grémia je pořizován zápis, který je rozeslán soudcům v obou oficiálních jazycích Soudu. Tajemníka grémia jmenuje tajemník se souhlasem předsedy.

¹ 1. prosinec 2005.

² Vložen 7. července 2003.

Článek 10
(Činnost místopředsedů Soudu)

Místopředsedové Soudu jsou nápomocni předsedovi Soudu. Zastupují jej v případě jeho zaneprázdnění nebo nepřítomnosti, nebo pokud o to požádá. Předsedají též sekcím.

Článek 11
(Zastupování předsedy a místopředsedů Soudu)

V případě současného zaneprázdnění předsedy a místopředsedů Soudu, nebo nejsou-li jejich funkce obsazeny, zajišťuje předsednictví jeden z předsedů sekcí. Pokud ani jeden z nich není k dispozici, zajistí předsednictví další zvolený soudce v pořadí podle přednostního práva ve smyslu článku 5 tohoto jednacího řádu.

Článek 12¹
(Předsednictví sekcí a senátů)

Předsedové sekcí předsedají zasedáním sekce a senátů, jichž jsou členy, a řídí činnost sekcí. Místopředsedové sekcí zastupují předsedy sekcí v případě jejich zaneprázdnění, není-li funkce předsedy sekce obsazena, nebo pokud o to předseda sekce požádá. Není-li to možné, zastávají tyto funkce členové sekce a senátů, a to v pořadí vyplývajícím z přednostního práva ve smyslu článku 5 tohoto jednacího řádu.

Článek 13²
(Nezpůsobilost k výkonu funkce)

Členové Soudu nemohou předsedat v případech, ve kterých je zúčastněnou stranou smluvní strana, jíž jsou státní občané nebo za kterou byli zvoleni, nebo v případech, ve kterých byli ustanoveni ve podle článku 29 odst. 1 písm. a) nebo článku 30 odst. 1 tohoto jednacího řádu.

Článek 14
(Vyvážené zastoupení pohlaví)

Při ustanovování uvedených v této a následující kapitole se Soud řídí politikou zachovávající vyvážené zastoupení obou pohlaví.

Kapitola III

Kancelář

Článek 15
(Volba tajemníka)

1. Plénum Soudu volí svého tajemníka. Kandidáti musejí požívat nejlepší mravní pověsti a mít právní, administrativní a jazykové znalosti a zkušenosti potřebné pro výkon této funkce.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

² Ve znění novely ze 4. července 2005.

2. Tajemník je volen na pětileté obnovitelné období. Z funkce může být odvolán jen tehdy, jestliže zvolení soudci v plénu rozhodnou dvoutřetinovou většinou, že již nesplňuje stanovené požadavky. Tajemník musí být předtím vyslechnut plénem Soudu. Řízení o odvolání je oprávněn zahájit kterýkoli soudce.

3. Volby se provádějí tajně; účastní se jich pouze přítomní zvolení soudci. Pokud žádný z kandidátů nezíská absolutní většinu hlasů, přistupuje se k užší volbě mezi dvěma kandidáty, kteří získali největší počet hlasů. Při rovnosti hlasů je dána přednost ženě - pokud kandiduje -, a poté nejstaršímu kandidátovi.

4. Před nastoupením do funkce skládá tajemník před plénem Soudu nebo, je-li to třeba, do rukou předsedy Soudu přísahu nebo učiní slavnostní prohlášení s tímto obsahem:

„Přísahám“ - nebo „Slavnostně prohlašuji“ - „že budu vykonávat mně svěřenou funkci tajemníka Evropského soudu pro lidská práva ve vší loajalitě, mlčenlivosti a svědomitosti.“

O tomto úkonu se pořizuje zápis.

Článek 16

(Volba zástupců tajemníka)

1. Plénum Soudu volí též dva zástupce tajemníka, a to za podmínek, způsobem a na období stanovených v předchozím článku. Postup stanovený pro odvolání tajemníka platí též pro odvolání jeho zástupců. Soud předtím tyto záležitosti projedná s tajemníkem.

2. Před nástupem do funkce musí zástupce tajemníka Soudu před plénem Soudu nebo, je-li to třeba, do rukou předsedy Soudu, složit stejnou přísahu nebo učinit stejné slavnostní prohlášení jako tajemník Soudu. O tomto úkonu se pořizuje zápis.

Článek 17

(Činnost tajemníka)

1. Tajemník pomáhá Soudu při výkonu jeho činnosti. Pod vedením předsedy Soudu odpovídá za organizaci práce a činnost Kanceláře Soudu.

2. Spravuje archív Soudu. Jeho prostřednictvím jsou Soudu zasílána a Soudem rozesílána oznámení a sdělení týkající se případů, které jsou nebo budou Soudu předloženy.

3. Tajemník, pokud není nucen zachovat mlčenlivost vyplývající z jeho funkce, odpovídá na žádosti o informace týkající se činnosti Soudu, zvláště požadované tiskem.

4. Kancelář se řídí obecnými pokyny vypracovanými tajemníkem, které schvaluje předseda Soudu.

Článek 18¹

(Vnitřní struktura Kanceláře)

1. Kancelář je složena z kancelářských sekcí, jejichž počet odpovídá počtu sekcí, které byly Soudem ustanoveny, a z oddělení, která Soudu poskytují potřebné a požadované administrativní a právní služby.

2. Tajemník sekce je nápomocen sekci při plnění jejích povinností. Při plnění těchto úkolů je oprávněn využít zástupce tajemníka sekce.

3. Pracovníci Kanceláře, s výjimkou tajemníka a jeho zástupců, jsou jmenováni generálním tajemníkem Rady Evropy se souhlasem předsedy Soudu nebo tajemníka, jednajícího podle pokynů předsedy Soudu.

¹ Ve znění novely z 13. listopadu 2006.

Článek 18A¹
(Zpravodajové)

1. Při zasedání ve formaci samosoudce Soudu pomáhají zpravodajové, kteří jednají na základě pravomoci předsedy Soudu. Jsou součástí Kanceláře.
2. Zpravodajové jsou jmenováni předsedou Soudu na návrh tajemníka Kanceláře.

Kapitola IV

Činnost Soudu

Článek 19
(Sídlo Soudu)

1. Sídlo Soudu je v sídle Rady Evropy ve Štrasburku. Soud může však vykonávat svou činnost jinde na území kteréhokoli členského státu Rady Evropy, považuje-li to za účelné.
2. Soud může rozhodnout, a to kdykoli v průběhu projednávání stížnosti, že je nezbytné, aby sám nebo jeden či více jeho členů provedl jiný úkon na jiných místech.

Článek 20
(Zasedání pléna Soudu)

1. Zasedání pléna Soudu svolává předseda Soudu, jestliže to vyžaduje výkon činnosti Soudu dle Úmluvy a jednacího řádu. Předseda Soudu svolá plénum Soudu také tehdy, požaduje-li to nejméně jedna třetina členů Soudu, vždy však alespoň jednou za rok za účelem projednání administrativních otázek.
2. Plénum je usnášeníschopné za přítomnosti alespoň dvou třetin zvolených soudců.
3. Není-li plénum usnášeníschopné, předseda zasedání odročí.

Článek 21
(Jiná zasedání Soudu)

1. Zasedání velkého senátu, senátů a výborů jsou stálá. Na návrh předsedy Soud stanoví období, ve kterých bude zasedat.
2. Mimo shora uvedená období jsou velký senát i senáty svolány v naléhavém případě svými předsedy.

Článek 22
(Porady)

1. Porady Soudu jsou neveřejné. Obsah jeho porad zůstává tajný.
2. Porad se účastní pouze soudci. Účastní se jich též tajemník nebo osoba pověřená jeho zastupováním, dále pak další pracovníci Kanceláře a případně tlumočníci, jestliže je jejich přítomnost potřebná. Jiná osoba se nemůže porad účastnit, ledaže by její účast Soud zvláštním rozhodnutím připustil.
3. Před každým hlasováním o jakékoli otázce, která byla Soudu předložena, předseda vyzve soudce, aby se k ní vyjádřili.

¹ Vložen dne 13. listopadu 2006.

Článek 23 (Hlasování)

1. Soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů přítomných soudců. Při rovnosti hlasů se hlasuje znovu. Dojde-li opět k rovnosti hlasů, rozhoduje hlas předsedy. Tento odstavec se použije, pokud z jiného ustanovení jednacího řádu nevyplývá něco jiného.

2. Rozhodnutí a rozsudky velkého senátu a senátů jsou přijímány většinou přítomných soudců. Soudce se při konečném hlasování o přípustnosti stížnosti nebo o rozhodnutí ve věci nemůže zdržet hlasování.

3. Obvykle se hlasuje zvednutím ruky. Předseda může rozhodnout, že se bude hlasovat podle jmen, a to v pořadí opačném k zasedacímu pořádku.

4. Každá otázka, která je předmětem hlasování, musí být přesně formulována.

Článek 23A¹ (Rozhodnutí formou tichého souhlasu)

Je-li třeba, aby Soud rozhodl o procesní otázce mimo plánované zasedání, předseda je oprávněn dát pokyn, aby byl návrh rozhodnutí rozeslán soudcům, kteří se k němu mohou ve stanovené lhůtě vyjádřit. Pokud nikdo ze soudců nepředloží žádnou námitku, je návrh pokládán za přijatý po uplynutí této lhůty.

Kapitola V

Složení Soudu

Článek 24² (Složení velkého senátu)

1. Velký senát se skládá ze sedmnácti soudců a alespoň ze tří soudců-náhradníků.

2. a) Členy velkého senátu jsou předseda a místopředsedové Soudu a dále pak předsedové sekcí. Jestliže se některý z místopředsedů Soudu či předseda sekce nemůže zúčastnit zasedání velkého senátu, nahradí ho místopředseda příslušné sekce.

b) Soudce zvolený za dotčenou smluvní stranu nebo případně soudce ustanovený podle článků 29 nebo 30 tohoto jednacího řádu je členem velkého senátu *ex officio* ve smyslu článku 26 odst. 4 a 5 Úmluvy.

c) V případech, které byly velkému senátu postoupeny podle článku 30 Úmluvy, jsou členy velkého senátu i členové senátu, který o postoupení rozhodoval.

d) V případech, které byly velkému senátu postoupeny podle článku 43 Úmluvy, není členem velkého senátu žádný ze soudců, který zasedal v senátu, jenž vynesl rozsudek v postoupené věci, s výjimkou předsedy tohoto senátu a soudce, který v něm zasedal za dotčenou smluvní stranu, či jiného soudce, který zasedal v senátu nebo senátech, které rozhodovaly o přijatelnosti stížnosti.

e) Soudci a soudci-náhradníci, kteří jsou povoláni doplnit velký senát v případech jemu postoupených, jsou vybráni ze zbývajících soudců losem taženým předsedou Soudu za přítomnosti tajemníka. Pravidla losování, které zajistí rovnoměrné zastoupení oblastí a právních systémů smluvních stran, jsou stanovena plénem Soudu.

¹ Vložen 13. prosince 2004.

² Ve znění novel z 8. prosince 2000, 13. prosince 2004, 4. července a 7. listopadu 2005, 29. května a 13. listopadu 2006.

f) Při posuzování žádostí o poradní stanovisko ve smyslu článku 47 Úmluvy, je velký senát složen podle ustanovení odstavce 2 písm. a) a e) tohoto článku jednacího řádu.

g) Při posuzování žádosti podané podle článku 46 odst. 4 Úmluvy jsou členy velkého senátu, kromě soudců uvedených v odstavci 2 písm. a) a b) tohoto článku jednacího řádu, i členové senátu nebo výboru, který v dotčeném případě vynesl rozsudek. Jestliže byl rozsudek vydán velkým senátem, bude velký senát zasedat v původním složení. Ve všech případech včetně těch, kdy není možné sestavit původní velký senát, jsou soudci a soudci-náhradníci, kteří mají ve velkém senátu zasedat, ustanoveni podle klíče uvedeného v odstavci 2 písm. e) tohoto článku jednacího řádu.

3. Nemohou-li se soudci zasedání velkého senátu zúčastnit, jsou nahrazeni soudci-náhradníky podle klíče uvedeného v odstavci 2 písm. e) tohoto článku jednacího řádu.

4. Soudci a soudci-náhradníci jmenovaní podle předchozích ustanovení zasedají až do konce řízení. Po uplynutí jejich mandátu se i nadále účastní projednávání věci, jestliže byli přítomni u posuzování jejího merita. Toto ustanovení se rovněž použije na řízení o poskytnutí poradního stanoviska.

5. a) Kolegium pěti soudců velkého senátu, které posuzuje žádost předloženou podle článku 43 Úmluvy, se skládá z:

- předsedy Soudu. Není-li přítomen, zastoupí ho místopředseda Soudu podle zasedacího pořádku;

- dvou předsedů sekcí, kteří se pro tento účel pravidelně střídají. Pokud nemohou zasedat, nahradí je místopředsedové jejich sekcí;

- dvou soudců pravidelně se střídajících ze soudců zvolených zbývajícími sekcemi, aby zasedali v kolegiu na období šesti měsíců;

- alespoň dvou soudců-náhradníků určených z pravidelně se střídajících soudců zvolených sekcemi, aby zasedali v kolegiu na období šesti měsíců.

b) Při posuzování žádosti o předání případu velkému senátu v kolegiu nezasedá soudce, který se účastnil rozhodování o přijatelnosti či meritu daného případu.

c) V kolegiu nemůže zasedat soudce, který byl zvolen za dotčenou smluvní stranu nebo je jejím státním příslušníkem. Projednávání žádosti o předání věci velkému senátu se nemůže účastnit soudce ustanovený dotčenou smluvní stranou podle článků 29 nebo 30 tohoto jednacího řádu.

d) Je-li některý z členů kolegia z jednání podle odstavců b) a c) vyloučen, nahradí ho soudce-náhradník určený z pravidelně se střídajících soudců zvolených sekcemi, aby zasedali v kolegiu na období šesti měsíců.

Článek 25

(Ustavování sekcí)

1. Senáty ve smyslu článku 25 písm. b) Úmluvy (nazvané v tomto jednacím řádu „sekcí“) jsou ustavovány na návrh předsedy Soudu plénem Soudu na tříleté období, které začíná dnem zvolení držitelů předsednických funkcí podle článku 8 tohoto jednacího řádu. Jsou ustavovány nejméně čtyři sekce.

2. Každý soudce je členem jedné sekce. Složení sekcí musí být vyvážené jak z hlediska geografického, tak z hlediska zastoupení pohlaví a musí též zohledňovat různé právní systémy smluvních stran.

3. Přestane-li být soudce členem Soudu před uplynutím období, pro které byla sekce ustavena, nahradí ho jeho nástupce, který se stane též členem sekce.

4. Vyžadují-li to okolnosti, předseda Soudu může výjimečně měnit složení sekcí.

5. Plénem Soudu může na návrh předsedy ustavit další sekci.

Článek 26¹
(Složení senátů)

1. Senáty o sedmi soudcích ve smyslu článku 26 odst. 1 Úmluvy určené k projednávání případů předložených Soudu jsou sestavovány v rámci sekcí podle následujícího klíče:

a) S výjimkou odstavce 2 tohoto článku a článku 28 odst. 4 poslední věty tohoto jednacího řádu, se senát vždy skládá z předsedy sekce a soudce zvoleného za dotčenou smluvní stranu. Není-li tento soudce členem sekce, ke které byla stížnost přidělena ve smyslu článků 51 nebo 52 tohoto jednacího řádu, účastní se zasedání sekce jako její člen *ex officio* ve smyslu článku 26 odst. 4 Úmluvy. Článek 29 tohoto jednacího řádu se aplikuje, pokud tento soudce nemůže zasedat nebo se práva zasedat vzdá.

b) Ostatní členové senátu jsou určeni předsedou sekce z členů sekce podle systému rotace.

c) Členové sekce, kteří nejsou určeni, se účastní projednávání případu jako soudci-náhradníci.

2. Soudce zvolený za dotčenou smluvní stranu nebo případně soudce zvolený či určený *ad doc* podle článků 29 a 30 tohoto jednacího řádu mohou být předsedou senátu zproštěni účasti na jednání o přípravných a procesních otázkách. V takových případech se má za to, že dotčená smluvní strana určila na místo tohoto soudce prvního soudce-náhradníka podle článku 29 odst. 1 tohoto jednacího řádu.

3. Po skončení svého mandátu se soudce i nadále podílí na projednávání těch případů, ve kterých se účastnil rozhodování o meritu věci.

Článek 27²
(Výbory)

1. Výbory složené ze tří soudců příslušejících k jedné sekci jsou vytvořeny podle článku 26 odst. 1 Úmluvy. Po projednání s předsedy sekcí, předseda Soudu rozhodne o počtu výborů, které je třeba ustavit.

2. Výbory jsou ustavovány na období dvanácti měsíců z pravidelně se střídajících členů příslušné sekce, s výjimkou předsedy sekce.

3. Členové sekce, s výjimkou předsedy sekce, kteří nejsou členy výboru, mohou být vyzváni, aby nahradili soudce, kteří se nemohou zasedání výboru zúčastnit.

4. Předsedou výboru je člen sekce, který v ní má přednostní právo.

Článek 27A³
(Samosoudce)

1. Funkce samosoudce je ustanovena podle článku 26 odst. 1 Úmluvy. Po projednání v grémiu, předseda Soudu rozhodne o počtu samosoudců, kteří mají být ustaveni a jmenuje je. Předtím připraví seznam smluvních stran, stížnosti proti nimž budou jednotliví samosoudci projednávat během stanoveného období.

2. Samosoudce je jmenován na období dvanácti měsíců z pravidelně se střídajících soudců. Předseda Soudu a předsedové sekcí jsou z funkce samosoudce vyloučeni. Samosoudci vykonávají další povinnosti v rámci sekcí, jejichž jsou členy, ve smyslu článku 25 odst. 2 tohoto jednacího řádu.

3. Podle článku 24 odst. 2 Úmluvy každému samosoudci při rozhodování pomáhá zpravodaj.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

² Ve znění novely z 13. listopadu 2006.

³ Vložen 13. listopadu 2006.

Článek 28¹

(Zaneprázdnění, vzdání se funkce a vyloučení soudce)

1. Soudce, který se nemůže účastnit zasedání, na které byl pozván, o tom musí co nejdříve zpravit předsedu senátu.

2. Soudce se nemůže účastnit projednávání případu:

a) ve kterém je osobně zainteresován, z důvodu například manželského, rodičovského nebo jiného blízkého rodinného vztahu, nebo úzkého osobního nebo profesního vztahu, nebo vztahu podřízenosti vůči některému z účastníků řízení;

b) v němž dříve vystupoval jako zástupce vlády, advokát či poradce účastníka řízení nebo jiné dotčené osoby, nebo na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni jako člen jiného soudu nebo vyšetřovací komise, nebo z jakéhokoliv jiného důvodu;

c) je-li soudcem *ad hoc* nebo bývalým soudcem zasedajícím i nadále podle článku 26 odst. 3 tohoto jednacího řádu a je angažován politicky, administrativně či jinak profesně způsobem, který je neslučitelný s jeho nezávislostí nebo nestranností;

d) jestliže se vyjádřil veřejně, prostřednictvím médií, písemně, formou veřejných činností či jiným způsobem majícím objektivně negativní vliv na jeho nestrannost;

e) jestliže z jakéhokoliv jiného důvodu lze oprávněně pochybovat o jeho nezávislosti nebo nestrannosti.

3. Jestliže se soudce z výše uvedených nebo jiných důvodů zřekne projednání případu, informuje o tom předsedu senátu, jenž ho jeho povinnosti zprostí.

4. Pokud se dotčený soudce či předseda domnívá, že je zde jeden či více důvodů uvedených v odstavci 2 tohoto článku jednacího řádu, posoudí věc senát. Po vyslechnutí dotčeného soudce, se senát poradí a hlasuje v jeho nepřítomnosti. Při poradě a hlasování je soudce nahrazen prvním soudcem-náhradníkem. Stejně se postupuje, je-li tento soudce jmenován dotčenou smluvní stranou, u níž se má za to, že určila pro tento účel prvního soudce-náhradníka ve smyslu článku 29 odst. 1 tohoto jednacího řádu.

5. Shora uvedená ustanovení se použijí též na účast soudce ve výboru s tím, že sdělení ve smyslu odstavců 1 a 3 tohoto článku jednacího řádu se předloží předsedovi sekce.

Článek 29²

(Soudci *ad hoc*)

1. a) Nemůže-li se soudce zvolený za dotčenou smluvní stranu zúčastnit projednání případu, zřekne-li se projednání případu nebo požádá-li o zproštění, nebo není-li takového soudce, ledaže by dotčená smluvní strana využila možnosti jmenovat *ad hoc* soudce v souladu s ustanoveními odstavce 1 písm. b) tohoto článku jednacího řádu, předseda senátu ji vyzve, aby mu do třiceti dnů sdělila jméno osoby, kterou si přeje jmenovat z ostatních zvolených soudců.

b) Jestliže smluvní strana využila možnosti jmenovat *ad hoc* soudce, předseda senátu vybere jednoho soudce ze seznamu, který mu dříve smluvní strana předložila, obsahujícího jména tří až pěti osob, které smluvní strana označila za způsobilé vykonávat funkci *ad hoc* soudce na obnovitelné dvouleté období a splňující podmínky uvedené v odstavci 1 písm. d) tohoto článku jednacího řádu. Seznam zahrnuje osoby obou pohlaví a obsahuje podrobný životopis všech uvedených osob. Ty nemohou jakkoli zastupovat žádného z účastníků řízení nebo vedlejšího účastníka v řízení před Soudem.

Pro účely aplikace článku 26 odst. 4 Úmluvy a první shora uvedené věty, jména dalších zvolených soudců jsou *ipso jure* považována za součást seznamu.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002, 13. prosince 2004 a 13. listopadu 2006.

² Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002, 13. listopadu 2006 a 29. března 2010.

c) Řízení uvedené v odstavci 1 a) a b) tohoto článku jednacího řádu se aplikuje, pokud osoba takto jmenovaná nemůže zasedat nebo se zřekne projednání případu.

d) Soudce *ad hoc* musí splňovat podmínky stanovené v článku 21 odst. 1 Úmluvy, nesmí mu v zasedání bránit žádný důvod uvedený v článku 28 tohoto jednacího řádu a musí splňovat požadavky pohotovosti a přítomnosti uvedených v odstavci 5 tohoto článku jednacího řádu. Během stanoveného období, kdy vykonává svou funkci, *ad hoc* soudce nemůže jakkoli zastupovat žádného účastníka řízení nebo vedlejšího účastníka v řízení před Soudem.

2. Má se za to, že se dotčená smluvní strana vzdala práva jmenovat *ad hoc* soudce

a) jestliže neodpoví ve lhůtě třiceti dnů uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo do konce prodloužené lhůty k tomuto účelu předsedou senátu;

b) jestliže má v úmyslu jmenovat *ad hoc* soudce, avšak v okamžiku, kdy je její vládě předána stížnost podle článku 54 odst. 2 tohoto jednacího řádu, nepředložila tajemníku seznam uvedený v odstavci 1 písm. b) tohoto článku jednacího řádu nebo jestliže senát má za to, že méně než tři osoby uvedené na seznamu splňují podmínky stanovené v odstavci 1 písm. d) tohoto článku jednacího řádu.

3. Předseda senátu může rozhodnout, že dotčená smluvní strana nebude vyzvána, aby určila soudce podle odstavce 1 písm. a) tohoto článku jednacího řádu, dokud jí nebude předána stížnost podle článku 54 odst. 2 tohoto jednacího řádu. V takovém případě, do doby než smluvní strana soudce určí, se má za to, že určila na jeho místo prvního soudce-náhradníka.

4. Při zahájení prvního zasedání po svém jmenování, složí soudce *ad hoc* přísahu nebo učiní slavnostní prohlášení ve smyslu článku 3 tohoto jednacího řádu. O tomto úkonu se pořizuje zápis.

5. Soudci *ad hoc* musí být k dispozici Soudu a účastnit se zasedání senátu, s výjimkou článku 26 odst. 2 tohoto jednacího řádu.

Článek 30¹ (Společný zájem)

1. Jestliže dvě nebo několik smluvních stran, které podaly stížnost nebo proti nimž byla stížnost podána, mají na věci společný zájem, předseda senátu je může vyzvat, aby po vzájemné dohodě jmenovaly ze soudců za ně zvolených jen jednoho společného soudce, který bude ve věci zasedat *ex officio*; nedohodnou-li se, předseda Soudu vylosuje z navržených soudců toho, který bude zasedat jako soudce společného zájmu.

2. Předseda senátu může rozhodnout, že vyzve dotčené smluvní strany, aby postupovaly ve smyslu odstavce 1 tohoto článku jednacího řádu, až poté, co je stížnost dána žalovaným smluvním stranám na vědomí ve smyslu článku 54 odst. 2 tohoto jednacího řádu.

3. Ve sporu o existenci společného zájmu nebo jiné s tím spojené otázky, rozhodne senát v případě potřeby až po obdržení písemného stanoviska dotčených smluvních stran.

¹ Ve znění novely ze 7. července 2003.

ODDÍL II

ŘÍZENÍ

Kapitola I

Všeobecná ustanovení

Článek 31

(Možnost zvláštního postupu)

Ustanovení tohoto oddílu nebrání tomu, aby Soud postupoval v určitém případě jinak, je-li to nezbytné a vzal-li v úvahu stanoviska účastníků řízení.

Článek 32

(Procesní pokyny)

Předseda Soudu je oprávněn vydávat praktické pokyny, zvláště pokud jde o takové otázky jako je obesílání k ústnímu zasedání a předkládání písemných stanovisek nebo jiných dokumentů.

Článek 33¹

(Veřejnost dokumentů)

1. Veškeré dokumenty předložené Kanceláři účastníky řízení nebo vedlejšími účastníky řízení v souvislosti s podanou stížností, s výjimkou materiálů týkajících se jednání o dosažení smíru ve smyslu článku 62 tohoto jednacího řádu, jsou přístupné veřejnosti podle pokynů tajemníka, pokud předseda senátu nerozhodne jinak z důvodů uvedených v odstavci 2 tohoto článku jednacího řádu, a to buď z vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho z účastníků řízení či jiné dotčené osoby.

2. Přístup veřejnosti k dokumentu nebo jeho části může být omezen v zájmu zachování dobrých mravů, veřejného pořádku nebo národní bezpečnosti v demokratické společnosti, když to zájmy nezletilých osob nebo ochrana soukromí účastníků řízení nebo jakékoli jiné dotčené osoby vyžadují nebo za zvláštních okolností, jestliže by zveřejnění dokumentu mohlo poškodit zájmy spravedlnosti, a to v míře, kterou předseda senátu považuje za zcela nezbytnou.

3. Žádost o utajení ve smyslu odstavce 1 tohoto článku jednacího řádu musí být odůvodněna a musí upřesnit, zda se týká všech dokumentů nebo jen některých z nich.

4. Rozhodnutí a rozsudky senátu jsou přístupné veřejnosti. Rozhodnutí a rozsudky výboru včetně rozhodnutí, na které se aplikuje výjimka z článku 53 odst. 5 tohoto jednacího řádu, jsou přístupné veřejnosti. Soud pravidelně zpřístupňuje veřejnosti obecné informace o rozhodnutích přijatých samosoudci podle článku 52A odst. 1 tohoto jednacího řádu a výbory podle článku 53 odst. 5 jednacího řádu.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002, 7. července 2003, 4. července 2004, 13. listopadu 2006 a 14. května 2007.

Článek 34¹
(Užívání jazyků)

1. Oficiálními jazyky Soudu jsou angličtina a francouzština.

2. Jestliže je stížnost podána ve smyslu článku 34 Úmluvy, je do okamžiku, než je stížnost dána na vědomí smluvní straně podle tohoto jednacího řádu, veškerý styk se stěžovatelem nebo jeho zástupcem a veškerá ústní a písemná stanoviska předložená stěžovatelem nebo jeho zástupcem, nejsou-li učiněna nebo vyhotovena v jednom z oficiálních jazyků Soudu, veden v oficiálním jazyce jedné ze smluvních stran. Pokud je smluvní strana informována o stížnosti nebo jí je dána stížnost na vědomí podle tohoto jednacího řádu, stížnost a přílohy jí musí být předány v jazyce, ve kterém je stěžovatel předložil Kanceláři.

3. a) Veškerá korespondence se stěžovatelem nebo jeho zástupcem a veškerá písemná a ústní stanoviska předložená jím nebo jeho zástupcem a týkající se ústního zasedání, nebo sdělení, že stížnost byla předložena smluvní straně, se předkládají v jednom z oficiálních jazyků Soudu, pokud předseda senátu nedá souhlas k tomu, aby i nadále byl používán oficiální jazyk smluvní strany.

b) Jestliže byl takový souhlas dán, tajemník zajistí tlumočení nebo překlad celého stěžovatelova stanoviska nebo prohlášení, nebo jeho části, pokud se předseda senátu domnívá, že je to v zájmu řádného chodu spravedlnosti.

c) Předseda senátu je oprávněn výjimečně podmínit svůj souhlas tím, že stěžovatel ponese část nebo veškeré výdaje s tím spojené.

d) Nerozhodne-li předseda senátu jinak, každé rozhodnutí učiněné podle předchozích ustanovení tohoto odstavce je platné pro všechny následující fáze řízení včetně těch spojených s žádostí o předání věci velkému senátu nebo s žádostí o výklad nebo revizi rozsudku ve smyslu článků 73, 79 a 80 tohoto jednacího řádu.

4. a) Styk se smluvními stranami nebo s jinými dotčenými osobami, jakož i veškerá stanoviska smluvních stran nebo jiných dotčených osob jsou vedeny a předkládány v jednom z oficiálních jazyků Soudu. Předseda senátu je oprávněn povolit užívání neoficiálního jazyka.

b) Jestliže byl takový souhlas dán, pak strana, která o něj požádala, je povinna

i) předložit překlad písemného stanoviska do jednoho z oficiálních jazyků Soudu ve lhůtě k tomu určené předsedou senátu. Pokud tak neudělá, tajemník je oprávněn učinit nezbytné kroky k zajištění překladu na účet strany, která o to požádala;

ii) nést náklady spojené s tlumočením do francouzštiny nebo angličtiny svých ústních stanovisek, tajemník přitom tlumočení zajistí.

c) Předseda senátu je oprávněn nařídit, že smluvní strana, která je stranou v řízení, předloží překlad celého textu nebo jeho shrnutí do angličtiny nebo francouzštiny, všech nebo některých příloh ke svému písemnému stanovisku nebo jinému relevantnímu dokumentu nebo jeho výtahu.

d) Předchozí ustanovení tohoto odstavce se přiměřeně použije na stanoviska vedlejších účastníků řízení ve smyslu článku 44 jednacího řádu a na používání neoficiálního jazyka vedlejším účastníkem.

5. Předseda senátu může vyzvat dotčenou smluvní stranu, aby dodala překlad svých písemných stanovisek ve svém oficiálním nebo v jednom z jejich oficiálních jazyků za účelem jejich pochopení stěžovatelem.

¹ Ve znění novely z 13. prosince 2004.

6. Svědek, znalec nebo jiná před Soud předstupující osoba je oprávněna používat svůj vlastní jazyk, pokud dostatečně neovládá ani jeden z oficiálních jazyků Soudu. V takovém případě tajemník zajistí tlumočení nebo překlad.

Článek 35
(Zastoupení smluvních stran)

Smluvní strany jsou zastoupeny zmocněnci, kteří si mohou přizvat advokáty nebo poradce.

Článek 36¹
(Zastoupení stěžovatelů)

1. Fyzické osoby, nevládní organizace a skupiny jednotlivců uvedené v článku 34 Úmluvy mohou podávat stížnosti buď samy, nebo prostřednictvím zástupce.

2. Jakmile je stížnost předána žalované smluvní straně ve smyslu článku 54 odst. 2 písm. b) tohoto jednacího řádu, stěžovatel musí být zastoupen podle odstavce 4 tohoto článku, nerozhodne-li předseda senátu jinak.

3. Stěžovatel musí být zastoupen na všech ústních zasedáních nařízených senátem, nerozhodne-li výjimečně předseda senátu, že stěžovatel může předložit svou věc sám s tím, že v případě potřeby mu poskytne pomoc advokát nebo jiný schválený zástupce.

4. a) Zástupce jednající na straně stěžovatele ve smyslu odstavců 2 a 3 tohoto článku jednacího řádu musí být advokátem oprávněným vykonávat činnost v jedné ze smluvních stran a musí mít trvalé bydliště na území jedné z nich, anebo jiná osoba schválená předsedou senátu.

b) Kdykoli během řízení za výjimečných okolností, může předseda senátu - domnívá-li se, že to okolnosti nebo chování advokáta nebo jiné osoby ustanovené ve smyslu předcházejících ustanovení odůvodňují - rozhodnout, že tento advokát nebo tato osoba již nadále nemohou stěžovatele zastupovat nebo mu pomáhat a že je stěžovatel povinen si najít jiného zástupce.

5. a) Advokát nebo jiný schválený zástupce stěžovatele nebo stěžovatel sám, požádá-li o možnost hájit se sám a jeho žádosti je vyhověno podle následujícího odstavce, musí mít dostatečnou znalost jednoho z oficiálních jazyků Soudu.

b) Nemají-li tyto osoby dostatečnou schopnost vyjádřit se v žádném z oficiálních jazyků Soudu, předseda senátu však může jim ve smyslu článku 34 odst. 3 tohoto jednacího řádu povolit používání jednoho z oficiálních jazyků některé ze smluvních stran.

Článek 37²
(Sdělení, oznámení a předvolání)

1. Sdělení a oznámení zasílaná zmocněncům nebo advokátům účastníků řízení jsou považována za sdělení a předvolání adresovaná účastníkům řízení.

2. Jestliže u sdělení, oznámení nebo předvolání, která jsou určena jiným osobám než zmocněncům nebo advokátům účastníků řízení, se Soud domnívá, že je nezbytné mít podporu vlády státu, na jehož území takové sdělení, oznámení nebo předvolání má působit, předseda Soudu se obrátí na vládu, aby získal potřebnou pomoc.

Článek 38
(Písemná podání)

¹ Ve znění novely ze 7. července 2003.

² Ve znění novely ze 7. července 2003.

1. Písemná podání nebo jiné dokumenty musí být předloženy, s ohledem na konkrétní případ, ve lhůtě stanovené předsedou senátu nebo soudcem zpravodajem, a to podle tohoto jednacího řádu. Písemná podání nebo jiné dokumenty, které jsou předloženy mimo tuto lhůtu nebo v rozporu s praktickými pokyny vydanými ve smyslu článku 32 tohoto jednacího řádu, nebudou přiloženy ke spisu, nerozhodne-li předseda senátu jinak.

2. Lhůta uvedená v předchozím odstavci běží od okamžiku, kdy byl dokument odeslán, a není-li tento okamžik znám, ode dne, kdy byl doručen Kanceláři.

Článek 38A¹

(Projednávání procesních otázek)

O procesních otázkách, které vyžadují rozhodnutí senátu, se rozhoduje při projednávání případu, pokud předseda senátu nerozhodne jinak.

Článek 39²

(Předběžná opatření)

1. Senát, nebo případně jeho předseda, může buď na žádost účastníka řízení nebo jiné dotčené osoby, nebo z vlastní iniciativy, přijmout předběžné opatření, jehož je třeba v zájmu stran nebo v zájmu řádného vedení řízení.

2. Výbor ministrů je o těchto opatřeních informován.

3. Senát může vyzvat účastníky řízení, aby mu předali informace o otázce, vztahující se k aplikaci přijatého předběžného opatření.

Článek 40

(Naléhavé sdělení o podané stížnosti)

V naléhavém případě a při zachování všech procesních opatření, může tajemník Soudu se souhlasem předsedy senátu informovat dotčenou smluvní stranu o podané stížnosti a o jejím stručném obsahu, a to všemi dostupnými prostředky, aniž by byly dotčeny jiné procesní kroky v řízení.

Článek 41³

(Pořadí projednávání stížností)

Ke stanovení pořadí, v jakém budou stížnosti projednány, Soud zohledňuje důležitost a naléhavost jejich obsahu na základě jím stanovených kritérií. Senát nebo jeho předseda však od nich mohou odhlédnout a rozhodnout o přednostním projednání určité stížnosti.

Článek 42 (původní článek 43)

(Spojení a souběžné projednání stížností)

1. Senát může na žádost stran nebo z vlastní iniciativy nařídit spojení dvou nebo několika stížností.

¹ Vložen 17. června a 8. července 2002.

² Ve znění novely ze 4. července 2005.

³ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002 a 29. června 2009.

2. Předseda senátu může po projednání s účastníky řízení nařídit, aby stížnosti přidělené stejnému senátu byly projednány souběžně, aniž by předcházel rozhodnutí senátu o formálním spojení stížností.

Článek 43 (původní článek 44)¹
(Vyškrtnutí a opětné zařazení)

1. Soud může rozhodnout o vyškrtnutí stížnosti kdykoli během řízení, za podmínek uvedených v článku 37 Úmluvy.

2. Jestliže žalující smluvní strana oznámí tajemníkovi svůj úmysl vzít svoji stížnost zpět, může senát tuto stížnost vyškrtnout podle článku 37 Úmluvy, pokud dotčená smluvní strana nebo strany se zpětvzetím stížnosti souhlasí.

3. Jestliže dojde ke smírnému urovnání sporu, stížnost je vyškrtnuta ze seznamu stížností Soudu formou rozhodnutí. Podle článku 39 odst. 4 Úmluvy je toto rozhodnutí předkládáno Výboru ministrů, který dohlíží na výkon obsahu smírného urovnání sporu tak, jak je uvedeno v rozhodnutí. V ostatních případech podle článku 37 Úmluvy, rozhodnutí o vyškrtnutí stížnosti, která byla shledána přijatelnou, má formu rozsudku. Jakmile se rozsudek stane konečným, předseda senátu jej předá Výboru ministrů, aby mu ve smyslu článku 46 odst. 2 Úmluvy umožnil dohlížet na realizaci závazků, na které se zastavení nebo jiné vyřízení sporu mohlo vázat.

4. Byla-li stížnost vyškrtnuta, jsou náklady ponechány na posouzení Soudu. Pokud se týkají stížnosti, která byla vyškrtnuta před rozhodnutím o její přijatelnosti, předseda senátu přenechá rozhodnutí o nákladech Výboru ministrů.

5. Soud může rozhodnout o opětném zařazení stížnosti, dojde-li k závěru, že to zvláštní okolnosti odůvodňují.

Článek 44²
(Přistoupení dalšího účastníka řízení)

1. a) Jestliže je stížnost podaná podle článku 34 Úmluvy dána na vědomí žalované smluvní straně ve smyslu článků 53 odst. 2 a 54 odst. 2 b) tohoto jednacího řádu, tajemník zašle kopii stížnosti i každé smluvní straně, jejímž státním občanem je stěžovatel. Tajemník tak učiní i tehdy, když je nařízeno ústní zasedání.

b) Přeje-li si smluvní strana využít svého práva ve smyslu článku 36 odst. 1 Úmluvy a předložit písemné stanovisko nebo se účastnit ústního zasedání, musí o tom písemně zpravit tajemníka nejpozději do dvanácti týdnů po sdělení či předání stížnosti ve smyslu předcházejícího odstavce. Předseda senátu může výjimečně stanovit jinou lhůtu.

2. Přeje-li si Komisař pro lidská práva využít svého práva ve smyslu článku 36 odst. 3 Úmluvy a předložit písemné stanovisko nebo se účastnit ústního jednání, musí o tom písemně zpravit tajemníka nejpozději do dvanácti týdnů po předání stížnosti dotčené smluvní straně nebo sdělení této straně o rozhodnutí konat ústní jednání. Předseda senátu může výjimečně stanovit jinou lhůtu.

Nemůže-li se Komisař pro lidská práva sám řízení před Soudem účastnit, sdělí jméno osoby nebo osob ze své kanceláře, které ho budou zastupovat. Mohou využít pomoci advokáta.

3. a) Jakmile je stížnost předána žalované smluvní straně v souladu s článkem 51 odst. 1 nebo s článkem 54 odst. 2 písm. b) tohoto jednacího řádu, předseda senátu může, v zájmu

¹ Ve znění novel ze 17. června, 8. července 2002, 7. července 2003 a 13. listopadu 2006.

² Ve znění novel ze 7. července 2003 a 13. listopadu 2006.

dobrého chodu spravedlnosti ve smyslu článku 36 odst. 2 Úmluvy, vyzvat nebo povolit smluvní straně, která není účastníkem řízení, či jiné dotčené osobě, jiné než stěžovatel, aby předložila písemné stanovisko nebo aby se ve výjimečných případech zúčastnila ústního zasedání.

b) Žádosti o povolení musí být řádně odůvodněny a předloženy v jednom z oficiálních jazyků Soudu ve smyslu článku 34 odst. 4 tohoto jednacího řádu, avšak nejpozději do dvanácti týdnů od předání stížnosti žalované smluvní straně. Předseda senátu může výjimečně stanovit jinou lhůtu.

4. a) Ve věcech, které mají být projednány velkým senátem, běží lhůty uvedené v předchozích odstavcích od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno rozhodnutí senátu o postoupení věci velkému senátu ve smyslu článku 72 odst. 1 tohoto jednacího řádu, nebo rozhodnutí kolegia velkého senátu ve smyslu článku 73 odst. 2 tohoto jednacího řádu o schválení žádosti účastníka řízení o postoupení věci velkému senátu.

b) Lhůty stanovené podle tohoto článku mohou být výjimečně prodlouženy předsedou senátu, jestliže jsou proto dostatečné důvody.

5. Výzva nebo povolení uvedená v odstavci 3 písm. a) tohoto článku jednacího řádu mohou podléhat podmínkám, včetně lhůt, stanovených předsedou senátu. Nejsou-li tyto podmínky splněny, předseda může rozhodnout, že písemná stanoviska nebudou ke spisu připojena nebo že bude účast na ústním zasedání omezena tak, jak to bude pokládat za vhodné.

6. Písemná stanoviska předložená podle tohoto článku musejí být vyhotovena v jednom z oficiálních jazyků ve smyslu článku 34 odst. 4 tohoto jednacího řádu. Tajemník předá stanoviska účastníkům řízení, kteří se k nim mohou písemně vyjádřit, při dodržení podmínek - včetně lhůt - stanovených předsedou senátu, nebo se k nim případně vyjádřit při ústním zasedání.

Článek 44A¹

(Povinnost součinnosti se Soudem)

Účastníci řízení jsou povinni řádně spolupracovat na vedení řízení a zvláště učinit vše potřebné, co je v jejich možnostech a co je podle názoru Soudu nezbytné pro řádný průběh spravedlnosti. Tato povinnost se vztahuje i na smluvní strany, které nejsou stranami v řízení, jestliže je taková součinnost nezbytná.

Článek 44B²

(Nerespektování nařízení Soudu)

Pokud některý z účastníků řízení nerespektuje nařízení Soudu týkající se vedení řízení, předseda senátu je oprávněn přijmout jakékoli opatření, které považuje za vhodné.

Článek 44C³

(Nedostatek součinnosti)

1. Jestliže účastník řízení nepředloží důkazy či informace požadované Soudem, či z vlastní iniciativy nesdělí informace, které má k dispozici, nebo jinak účinně nespolupracuje, Soud může z jeho chování učinit přiměřené závěry.

¹ Vložen 13. prosince 2004.

² Vložen 13. prosince 2004.

³ Vložen 13. prosince 2004.

2. Opomenutí nebo odmítnutí dotčené smluvní strany účinně spolupracovat na řízení není samo o sobě důvodem, aby senát zastavil projednávání stížnosti.

Článek 44D¹

(Nevhodná podání účastníka řízení)

Jestliže zástupce účastníka řízení předloží urážlivá, frivolní, kverulantská, klamná nebo zdlouhavá stanoviska, předseda senátu ho může vyloučit z řízení, odmítnout přijmout celé stanovisko nebo jeho část nebo přijmout jakékoli jiné vhodné nařízení, aniž byl dotčen článek 35 odst. 3 Úmluvy.

Článek 44E²

(Netrvání na stížnosti)

Jestliže žalující smluvní strana nebo individuální stěžovatel netrvá na své stížnosti ve smyslu článku 37 odst. 1 písm. c) Úmluvy, senát ji může vyškrtnout podle článku 43 tohoto jednacího řádu.

Kapitola II

Zahájení řízení

Článek 45

(Podpisy)

1. Každá stížnost ve smyslu článků 33 a 34 Úmluvy musí být předložena písemně a musí být podepsána stěžovatelem nebo jeho zástupcem.

2. Podává-li stížnost nevládní organizace nebo skupina jednotlivců, musí být podepsána osobami, které jsou oprávněny k zastupování. Příslušný senát nebo výbor rozhodnou, zda osoby, které stížnost podepsaly, byly k tomu oprávněny.

3. Je-li stěžovatel zastoupen podle článku 36 tohoto jednacího řádu, musí jeho zástupce nebo zástupci předložit písemné zmocnění nebo plnou moc.

Článek 46

(Obsah mezistátní stížnosti)

Jedna nebo více smluvních stran, které mají v úmyslu se na Soud obrátit se stížností ve smyslu článku 33 Úmluvy, musí předložit Kanceláři text stížnosti obsahující:

- a) název smluvní strany, proti které stížnost směřuje;
- b) vylíčení skutkového stavu;
- c) popis jednoho nebo více porušení Úmluvy a odůvodnění;
- d) výklad o dodržení podmínek přijatelnosti (vyčerpání vnitrostátních právních prostředků nápravy a podání stížnosti ve lhůtě šesti měsíců);
- e) předmět stížnosti a hlavní rysy požadavků na spravedlivé zadostiučinění ve smyslu článku 41 Úmluvy ve prospěch jedné nebo více stran údajně poškozených;

¹ Vložen 13. prosince 2004.

² Vložen 13. prosince 2004.

- f) jméno a adresu osoby nebo osob pověřených zastupováním;
k tomu se připojí
- g) kopie veškerých příslušných dokumentů, zejména soudních a jiných rozhodnutí, týkajících se předmětu stížnosti.

Článek 47¹
(Obsah individuální stížnosti)

1. Každá stížnost ve smyslu článku 34 Úmluvy se předkládá na formuláři vydaném Kanceláří, nerozhodne-li předseda dotčené sekce jinak. Formulář obsahuje:

- a) jméno, datum narození, státní občanství, pohlaví, povolání a adresu stěžovatele;
- b) jméno, povolání a adresu jeho zástupce, je-li stěžovatel zastoupen;
- c) název jedné nebo více smluvních stran, proti kterým je stížnost podávána;
- d) stručné vylíčení skutkového stavu;
- e) stručný popis jednoho nebo více porušení Úmluvy a odůvodnění;
- f) stručný výklad o dodržení podmínek přijatelnosti stěžovatelem ve smyslu článku 35 odst. 1 Úmluvy (vyčerpání vnitrostátních právních prostředků nápravy a podání stížnosti ve lhůtě šesti měsíců);
- g) předmět stížnosti;
k tomu se připojí:
- h) kopie relevantních dokumentů, zejména soudních a jiných rozhodnutí, týkajících se předmětu stížnosti.

2. Stěžovatel musí dále:

a) dodat materiály, zejména dokumenty a rozhodnutí uvedené v odstavci 1 písm. h) tohoto článku dokládající splnění podmínek přijatelnosti ve smyslu článku 35 odst. 1 Úmluvy (vyčerpání vnitrostátních právních prostředků nápravy a podání stížnosti ve lhůtě šesti měsíců);

b) oznámit, zda předložil své námitky uvedené ve stížnosti jiné mezinárodní vyšetřovací nebo smírčí instituci.

3. Stěžovatel, který si nepřeje, aby jeho totožnost byla odkryta, musí tuto skutečnost sdělit Soudu s uvedením důvodů, které ho vedou k použití výjimky ze zásady veřejnosti řízení před Soudem. Předseda senátu může povolit zachování anonymity stěžovatele nebo ji udělit z vlastního rozhodnutí.

4. Nerespektování povinností uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku jednacímho řádu může vést k tomu, že stížnost nebude Soudem projednána.

5. Stížnost se zpravidla považuje za podanou, pro účely článku 35 odst. 1 Úmluvy, ke dni, kdy se stěžovatel poprvé na Soud obrátil se stručným vylíčením předmětu své stížnosti, pod podmínkou, že řádně vyplněný formulář předloží ve lhůtě určené Soudem. Soud však může, považuje-li to za odůvodněné, rozhodnout, že se tak stalo jiného dne.

6. Stěžovatel je povinen informovat Soud o změně adresy a o každé skutečnosti, která je pro projednání stížnosti důležitá.

Kapitola III

Soudci zpravodajové

Článek 48²

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002, 11. prosince 2007 a 22. září 2008.

² Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

(Mezistátní stížnosti)

1. Jakmile Soud obdrží stížnost ve smyslu článku 33 Úmluvy, senát ustavený k jejímu projednání určí jednoho nebo několik soudců soudcem zpravodajem a pověří ho/je vypracováním zprávy o přijatelnosti stížnosti poté, co obdrží stanoviska dotčených smluvních stran.

2. Soudce zpravodaj nebo soudci zpravodajové předloží zprávy, návrhy textu a další dokumenty, které mají senátu a jeho předsedovi napomoci k tomu, aby se mohl zhostit své úlohy.

Článek 49¹

(Individuální stížnosti)

1. Jestliže ze samotného podání předloženého stěžovatelem je zřejmé, že je stížnost nepřijatelná nebo by měla být vyškrtuta, je stížnost posouzena samosoudcem, pokud zde není zvláštní důvod, aby bylo postupováno jinak.

2. Jestliže je odůvodněno posouzení stížnosti podané podle článku 34 Úmluvy senátem nebo výborem v rámci jejich činnosti podle ustanovení článku 53 odst. 2 tohoto jednacího řádu, předseda sekce, které byl případ svěřen, určí soudce, který stížnost prošetří jako soudce zpravodaj.

3. Při zkoumání stížnosti soudce zpravodaj:

a) může požádat účastníky řízení, aby mu ve stanovené lhůtě předložili informace o skutkovém stavu, dokumenty nebo jiné materiály, které považují za relevantní;

b) s vědomím, že předseda sekce může nařídit, aby byla věc předložena senátu, rozhodne, zda má být stížnost projednána samosoudcem, výborem nebo senátem;

c) předloží zprávy, návrhy a další dokumenty určené senátu nebo výboru nebo jejich předsedům, aby se mohli řádně zhostit svých funkcí.

Článek 50

(Řízení před velkým senátem)

Byla-li věc předána velkému senátu ve smyslu článků 30 nebo 43 Úmluvy, jeho předseda určí jednoho člena velkého senátu jako soudce zpravodaje, a v případě mezistátní stížnosti jednoho nebo více jeho členů.

Kapitola IV

Řízení o přijatelnosti

Mezistátní stížnosti

Článek 51²

(Přidělení stížností a následující řízení)

1. Jakmile je podána stížnost podle článku 33 Úmluvy, předseda Soudu neprodleně informuje dotčenou žalovanou smluvní stranu a přidělí stížnost jedné ze sekcí.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8 července 2002, 4. července 2005, 13. listopadu 2006 a 14. května 2007.

² Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

2. Ve smyslu článku 26 odst. 1 písm. a) tohoto jednacího řádu jsou soudci zvolení za žalovanou a žalující smluvní stranu *ex offio* součástí senátu ustaveného k projednání stížnosti. Článek 30 tohoto jednacího řádu se použije tehdy, jestliže byla stížnost podaná několika smluvními stranami nebo jestliže několik stížností se stejným obsahem, podaných několika smluvními stranami, jsou posuzovány souběžně ve smyslu článku 42 tohoto jednacího řádu.

3. Jakmile je věc přidělena sekci, její předseda ustaví podle článku 26 odst. 1 tohoto jednacího řádu senát a vyzve žalovanou smluvní stranu, aby předložila písemné stanovisko k přijatelnosti stížnosti. Tajemník sekce zašle takto získané stanovisko žalující smluvní straně, která má možnost se k němu písemně vyjádřit.

4. Před rozhodnutím o přijatelnosti stížnosti může senát nebo jeho předseda vyzvat strany k předložení písemných dodatečných stanovisek.

5. Ústní zasedání o přijatelnosti stížnosti se koná tehdy, jestliže jedna nebo více dotčených smluvních stran o to požádá, nebo o tom senát rozhodne z vlastní iniciativy.

6. Před stanovením písemného, případně ústního řízení, předseda senátu konzultuje smluvní strany.

Individuální stížnosti

Článek 52¹

(Přidělení stížnosti sekcím)

1. Každá stížnost podaná ve smyslu článku 34 Úmluvy je přidělena předsedou Soudu jedné ze sekcí. Předseda Soudu přitom dbá na rovnoměrné pracovní vytížení jednotlivých sekcí.

2. Senát sedmi soudců ve smyslu článku 26 odst. 1 Úmluvy je ustaven předsedou příslušné sekce podle článku 26 odst. 1 tohoto jednacího řádu.

3. Do doby ustavení senátu podle odstavce 2 tohoto článku jednacího řádu, předseda sekce vykonává pravomoci svěřené tímto jednacím řádem předsedovi senátu.

Článek 52A²

1. V souladu s ustanovením článku 27 Úmluvy může samosoudce prohlásit stížnost podanou podle článku 34 Úmluvy za nepřijatelnou nebo ji vyškrtnout ze seznamu stížností, pokud lze takové rozhodnutí přijmout bez dalšího zkoumání. Rozhodnutí je konečné. Stěžovatel je o něm informován dopisem.

2. V souladu s ustanovením článku 26 odst. 3 Úmluvy samosoudce nemůže zkoumat stížnosti proti smluvní straně, za kterou byl zvolen.

3. Pokud samosoudce nepřijme žádné rozhodnutí uvedené v prvním odstavci tohoto článku jednacího řádu, předá stížnost výboru nebo senátu k dalšímu řízení.

Článek 53³

(Řízení před výborem)

1. V souladu s ustanovením článku 28 odst. 1 písm. a) Úmluvy může výbor kdykoli během řízení jednomyslně prohlásit stížnost za nepřijatelnou nebo ji vyškrtnout, pokud lze takové rozhodnutí přijmout bez dalšího zkoumání.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

² Vložen Soudem 13. listopadu 2006.

³ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002, 4. července 2005 a 14. května 2007.

2. Pokud se výbor domnívá, že ve světle stanovisek předložených účastníky řízení ve smyslu článku 54 odst. 2 písm. b) tohoto jednacího řádu, že věc má být posouzena v řízení podle článku 28 odst. 1 písm. b) Úmluvy, může jednomyslným hlasováním vynést rozsudek obsahující rozhodnutí o přijatelnosti a případně rozhodnout o spravedlivém zadostiučinění.

3. Pokud soudce zvolený za dotčenou smluvní stranu není členem výboru, může ho výbor kdykoli během řízení jednohlasným hlasováním vyzvat, aby se k jednání připojil namísto jiného člena, a to s ohledem na všechny relevantní skutečnosti včetně otázky, zda smluvní strana popřela možnost projednání stížnosti v řízení podle článku 28 odst. 1 písm. b) Úmluvy.

4. Rozhodnutí a rozsudky vydané podle článku 28 odst. 1 Úmluvy jsou konečné.

5. Stěžovatel i dotčené smluvní strany, pokud byly do řízení zapojeny v souladu s ustanoveními tohoto jednacího řádu, jsou o rozhodnutích výboru vydaných podle článku 28 odst. 1 Úmluvy informováni dopisem, pokud výbor nerozhodne jinak.

6. Pokud výbor nevydá rozhodnutí nebo rozsudek, postoupí věc senátu, ustavenému podle článku 52 odst. 2 tohoto jednacího řádu, aby stížnost projednal.

7. Ustanovení článků 79 až 81 se na řízení před výborem použijí přiměřeně.

Článek 54¹ (Řízení před senátem)

1. Senát může přímo prohlásit stížnost za nepřijatelnou nebo ji vyškrtnout.

2. Jinak senát nebo jeho předseda mohou:

a) vyzvat strany, aby předložily veškeré informace o skutkovém stavu, dokumenty nebo jiné materiály, které senát nebo jeho předseda považují za relevantní;

b) oznámit podání stížnosti dotčené smluvní straně a požádat ji o písemné vyjádření, a jakmile takové vyjádření obdrží, zaslat je stěžovateli, aby na ně odpověděl;

c) vyzvat účastníky řízení, aby předložili dodatečná písemná stanoviska.

3. Než senát rozhodne o přijatelnosti stížnosti, může nařídít ústní zasedání, a to na žádost účastníka řízení nebo z vlastní iniciativy, domnívá-li se, že je to nezbytné k výkonu jeho funkcí vyplývajících z Úmluvy. V takovém případě jsou účastníci řízení vyzváni, aby se vyjádřili k meritu stížnosti, nerozhodne-li senát výjimečně jinak.

Článek 54A² (Spojené projednání přijatelnosti a merita stížnosti)

1. Rozhodne-li senát o tom, že oznámí podání stížnosti žalované smluvní straně podle článku 54 odst. 2 písm. b) tohoto jednacího řádu, může zároveň rozhodnout o spojeném projednání přijatelnosti a merita stížnosti podle článku 29 odst. 1 Úmluvy. V takovém případě jsou účastníci řízení vyzváni, aby se vyjádřili i k otázce spravedlivého zadostiučinění a aby předložily své návrhy ke smírnému urovnání sporu. Podmínky uvedené v člancích 60 a 62 tohoto jednacího řádu se použijí přiměřeně. Soud však může kdykoli, je-li to nezbytné, rozhodnout o přijatelnosti stížnosti odděleně.

2. Pokud se strany nemohou dohodnout na smírném urovnání věci nebo na jiném vyřízení věci a senát je přesvědčen o tom, že na základě jejich argumentů je stížnost přijatelná a připravena k meritornímu projednání, vynese neprodleně rozsudek, jehož součástí je rozhodnutí o přijatelnosti, kromě případů, kdy je toto rozhodnutí přijato odděleně.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

² Vložen 17. června a 8. července 2002, ve znění novel z 13. prosince 2004 a 13. listopadu 2006.

Stížnosti mezistátní a individuální

Článek 55 (Námítky nepřijatelnosti)

Pokud žalovaná smluvní strana hodlá uplatnit námitku nepřijatelnosti, musí tak učinit, pokud to povaha námítky a okolnosti dovolují, písemně nebo ústně ve svém stanovisku k přijatelnosti stížnosti, předloženém ve smyslu článků 51 nebo 54 tohoto jednacího řádu.

Článek 56¹ (Rozhodnutí senátu)

1. V rozhodnutí senátu je uvedeno, zda bylo přijato jednomyslně nebo většinou hlasů; obsahuje odůvodnění.

2. Tajemník jej zašle stěžovateli. Jestliže dotčená smluvní strana či strany nebo jiná na věci zainteresovaná osoba včetně Komisaře pro lidská práva byli předtím informováni o stížnosti podle tohoto jednacího řádu, rozhodnutí je jim též zasíláno. Dojde-li ke smírnému urovnání sporu, rozhodnutí o vyškrtnutí stížnosti ze seznamu stížností je zasíláno Výboru ministrů v souladu s ustanovením článku 43 odst. 3 tohoto jednacího řádu.

Článek 57² (Jazykové verze rozhodnutí)

1. Všechna rozhodnutí Soudu jsou vydávána ve francouzštině nebo angličtině, pokud Soud nerozhodne, že rozhodnutí má být vyhotoveno v obou oficiálních jazycích.

2. Rozhodnutí zveřejňovaná ve sbírce rozhodnutí Soudu ve smyslu článku 78 tohoto jednacího řádu jsou otiskována v obou oficiálních jazycích Soudu.

Kapitola V

Řízení po rozhodnutí o přijatelnosti

Článek 58³ (Mezistátní stížnosti)

1. Pokud senát přijme stížnost podle článku 33 Úmluvy k meritornímu projednání, jeho předseda, po projednání s dotčenými smluvními stranami, určí lhůty pro předložení písemných stanovisek k meritu věci a případných dalších důkazů. Předseda může případně se souhlasem dotčených smluvních stran rozhodnout, že opouští od písemného řízení.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002 a 13. listopadu 2006.

² Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

³ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

2. Ústní jednání o meritu věci se koná, pokud jedna nebo více dotčených smluvních stran o to požádají nebo pokud o tom senát rozhodne z vlastní iniciativy. Předseda stanoví ústní řízení.

Článek 59¹ (Individuální stížnosti)

1. Jakmile je stížnost podaná podle článku 34 Úmluvy prohlášena za přijatelnou, senát nebo jeho předseda může vyzvat účastníky řízení, aby předložili doplňující důkazní materiál nebo doplňující písemná stanoviska.

2. Není-li rozhodnuto jinak, lhůta určená pro předložení písemných stanovisek je pro oba účastníky řízení stejná.

3. Senát může rozhodnout na základě žádosti jednoho z účastníků řízení nebo z vlastní iniciativy, že svolá ústní jednání o meritu věci, domnívá-li se, že je to nezbytné pro plnění jeho funkcí vyplývajících z Úmluvy.

4. Předseda senátu určí, je-li to vhodné, způsob vedení písemného i ústního řízení.

Článek 60² (Žádost o spravedlivé zadostiučinění)

1. Stěžovatel, který požaduje, aby mu bylo Soudem přiznáno spravedlivé zadostiučinění podle článku 41 Úmluvy v případě, že je konstatováno porušení jeho práv zaručených Úmluvou, musí za tímto účelem předložit zvláštní žádost.

2. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, stěžovatel musí vyčíslit své nároky a doložit je potřebnými doklady ve lhůtě, která mu byla stanovena pro předložení stanoviska k meritu věci.

3. Jestliže stěžovatel nerespektuje shora stanovené podmínky, senát může jeho nároky nebo jejich část odmítnout.

4. Nároky stěžovatele jsou předloženy žalované vládě k vyjádření.

Článek 61 (Pilotní řízení)

1. Soud může dát podnět k pilotnímu řízení a vynést pilotní rozsudek, pokud skutečnosti stížnosti poukazují na skutečnost, že ve smluvní straně existuje strukturální nebo systémový problém nebo jiná podobná dysfunkce, která je nebo může být předmětem podobných stížností.

2. a) Než dá Soud podnět k pilotnímu řízení, nejprve si vyžádá názor účastníků řízení o tom, zda projednávaná stížnost poukazuje na existenci takového problému nebo dysfunkce v dotčené smluvní straně, a o tom, zda je vhodné ji projednat v pilotním řízení.

b) Podnět k pilotnímu řízení může Soud dát i na základě vlastního rozhodnutí nebo na žádost jednoho nebo obou účastníků řízení.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

² Ve znění novely z 13. prosince 2004.

c) Stížnost, která je vybrána k projednání v pilotním řízení, je projednána přednostně ve smyslu článku 41 tohoto jednacího řádu.

3. V pilotním rozsudku může Soud určit jak povahu strukturálního nebo systémového problému nebo jiné dysfunkce tak i druh nápravných opatření, která dotčená smluvní strana má přijmout na vnitrostátní úrovni, tak jak je stanoveno ve výroku rozsudku.

4. Soud může ve výroku pilotního rozsudku nařídit, že nápravná opatření zmíněná v předchozím odstavci mají být přijata v určité době vzhledem na jejich povahu a rychlost, s jakou může být zjištěný problém na vnitrostátní úrovni napraven.

5. Při vynesení pilotního rozsudku Soud může zcela nebo zčásti otázku spravedlivého zadostiučinění odročit, než dotčený smluvní stát přijme zvláštní a obecná opatření určená v pilotním rozsudku.

6. a) Je-li to vhodné, Soud může odložit projednání všech podobných stížností než budou přijata nápravná opatření vyžadovaná ve výroku pilotního rozsudku.

b) Dotčení stěžovatelé jsou vhodným způsobem informováni o rozhodnutí o odložení projednání jejich stížností. Jsou uvědomováni řádným způsobem o dalším vývoji, který se dotýká jejich případů.

c) Soud může kdykoli přistoupit k projednání odložené stížnosti, pokud to vyžaduje zájem řádného výkonu spravedlnosti.

7. Pokud účastníci pilotního řízení uzavřou smír, jejich dohoda obsahuje prohlášení dotčené vlády o realizaci obecných opatření určených v pilotním rozsudku, jakož i o nápravě, která bude poskytnuta ostatním současným i potenciálním stěžovatelům.

8. Není-li rozhodnuto jinak, v případě, že dotčená smluvní strana nedodrží ustanovení ve výroku pilotního rozsudku, Soud pokračuje v projednávání stížností, které byly odloženy v souladu s odstavcem 6 tohoto článku jednacího řádu.

9. Výbor ministrů, Parlamentní shromáždění Rady Evropy, Generální tajemník Rady Evropy a Komisař pro lidská práva Rady Evropy jsou informováni o vynesení pilotního rozsudku, jakož i o dalších rozsudcích, ve kterých Soud upozorní na existenci strukturálního nebo systémového problému ve smluvním státě.

10. Informace o zahájení pilotního řízení, vynesení pilotního rozsudku a jeho výkonu stejně jako ukončení pilotního řízení je zveřejněna na webových stránkách Soudu.

Článek 62¹ (Smírné urovnání)

1. Jakmile je stížnost přijata k meritornímu projednání, tajemník, jednající na základě pokynů senátu nebo jeho předsedy, kontaktuje strany za účelem dosažení smírného urovnání sporu ve smyslu článku 39 odst. 1 písm. b) Úmluvy. Senát činí všechna příslušná opatření k usnadnění dosažení tohoto cíle.

2. Jednání směřující ke smírnému urovnání sporu ve smyslu článku 39 odst. 2 Úmluvy jsou důvěrná, aniž by se dotkla stanovisek účastníků ve sporném řízení. Žádné písemné nebo ústní sdělení, ani žádná nabídka nebo ústupek, ke kterým došlo v rámci těchto jednání, nesmějí být ve sporném řízení zmiňovány nebo uváděny.

3. Jakmile je senátu tajemníkem sděleno, že se účastníci řízení dohodli na smírném urovnání sporu, a senát se ujistí, že urovnání respektuje lidská práva tak, jak jsou uvedena v Úmluvě a jejich Protokolech, může stížnost vyškrtnout podle článku 44 odst. 3 tohoto jednacího řádu.

4. Odstavce 2 a 3 se přiměřeně použijí na řízení podle článku 54A tohoto jednacího řádu.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002 a 13. listopadu 2006.

Kapitola VI

Ústní jednání

Článek 63¹

(Veřejný charakter ústního jednání)

1. Ústní zasedání je veřejné, pokud senát nerozhodne ve smyslu odstavce 2 tohoto článku jednacího řádu jinak v důsledku výjimečných okolností, ať už z vlastního rozhodnutí, nebo na žádost jednoho z účastníků řízení či jiné na věci zainteresované osoby.

2. Přístup do jednacího sálu může být zakázán novinářům a veřejnosti zcela nebo na určitou dobu v zájmu ochrany veřejného pořádku nebo národní bezpečnosti v demokratické společnosti, jestliže to zájmy mladistvých nebo ochrana soukromého života účastníků řízení vyžadují, nebo pokud to senát pokládá za zcela nezbytné, jestliže za takových zvláštních okolností veřejnost jednání mohla ohrozit zájmy spravedlnosti.

3. Každá žádost o veřejné jednání bez účasti veřejnosti formulovaná ve smyslu odstavce 1 tohoto článku jednacího řádu musí být zdůvodněna a musí uvádět důvody pro vyloučení veřejnosti na průběh celého řízení nebo jeho část.

Článek 64²

(Vedení ústního jednání)

1. Předseda senátu svolává a vede ústní jednání; stanoví pořádek, ve kterém budou jednotliví účastníci volání ke slovu.

2. Každý soudce může položit otázky jakékoli osobě, která před senát předstoupí.

Článek 65³

(Nedostavení se)

Jestliže se účastník řízení nebo každá jiná osoba, která se má dostavit k ústnímu jednání, tak neučiní, nebo to odmítne, může senát pokračovat v ústním jednání, pokud to pokládá za slučitelné s dobrým chodem spravedlnosti.

Články 66 - 69 zrušeny

Článek 70⁴

(Zápis z ústního jednání)

¹ Ve znění novely ze 7. července 2003.

² Ve znění novely ze 7. července 2003.

³ Ve znění novely ze 7. července 2003.

⁴ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

1. Jestliže to senát nebo jeho předseda nařídí, zajistí tajemník provedení zápisu z ústního jednání. Zápis obsahuje:

- a) složení senátu;
- b) seznam přítomných;
- c) text předložených stanovisek, kladených otázek a podaných odpovědí;
- d) text každého rozhodnutí přijatého v průběhu ústního jednání.

2. Je-li celý zápis nebo jeho část vypracován v neoficiálním jazyce, tajemník zajistí jeho překlad do jednoho z oficiálních jazyků.

3. Zástupci účastníků řízení obdrží kopii zápisu, aby mohli pod kontrolou tajemníka nebo předsedy senátu provést jeho opravu, aniž by měnili smysl a význam toho, co bylo řečeno v průběhu ústního jednání. Tajemník určí podle pokynu předsedy senátu lhůtu, kterou mají zástupci k tomuto účelu k dispozici.

4. Po opravě je zápis podepsán předsedou a tajemníkem senátu; jeho obsah se tak stává autentickým.

Kapitola VII

Řízení před velkým senátem

Článek 71¹

(Použitelnost procesních ustanovení)

1. Ustanovení, podle nichž se postupuje v řízení před senáty, se přiměřeně použijí na řízení před velkým senátem.

2. Pravomoci svěřené senátům ve smyslu článků 54 odst. 3 a 59 odst. 3 tohoto jednacího řádu týkající se ústního zasedání mohou být též v řízení před velkým senátem vykonávány jeho předsedou.

Článek 72

(Odstoupení věci senátem ve prospěch velkého senátu)

1. Ve smyslu článku 30 Úmluvy, vyvolává-li věc nacházející se před senátem závažnou otázku týkající se výkladu Úmluvy nebo jejích protokolů, nebo jestliže by řešení otázky, která je předmětem stížnosti, mohlo být v rozporu s rozsudkem, který Soud dříve vynesl, může senát - pokud ještě nerozhodl - odstoupit věc ve prospěch velkému senátu, nevznáš-li se proti tomu některá ze stran ve smyslu odstavce 2 tohoto článku jednacího řádu. Rozhodnutí o odstoupení nemusí být odůvodněno.

2. Tajemník sdělí stranám úmysl senátu odstoupit věc ve prospěch velkého senátu. Strany mají od okamžiku tohoto sdělení k dispozici jednoměsíční lhůtu na to, aby předaly Kanceláři řádně zdůvodněné námitky proti tomuto rozhodnutí. Námitky, které nebudou splňovat stanovené podmínky, budou senátem považovány za neplatné.

Článek 73

(Postoupení věci velkému senátu na základě žádosti strany)

1. Ve smyslu článku 43 Úmluvy může strana ve výjimečných případech a ve lhůtě tří měsíců od data vydání rozsudku senátu předložit Kanceláři písemnou žádost o postoupení věci velkému senátu s uvedením závažné otázky týkající se výkladu nebo provádění Úmluvy

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

nebo jejích Protokolů, nebo závažné otázky všeobecné povahy, která podle ní vyžaduje projednání velkým senátem.

2. Kolegium pěti soudců velkého senátu, vytvořené podle článku 24 odst. 5 tohoto jednacího řádu, posoudí žádost na základě existujícího spisu. Žádost přijme, pokud usoudí, že věc skutečně závažnou otázku vyvolává. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti nemusí být odůvodněno.

3. Pokud kolegium žádost přijme, velký senát ve věci rozhodne rozsudkem.

Kapitola VIII

Rozsudky

Článek 74¹ (Obsah rozsudku)

1. Rozsudek vydaný ve smyslu článků 28, 42 a 44 Úmluvy obsahuje:

a) jméno předsedy a ostatních soudců tvořících dotčený senát nebo výbor a jméno tajemníka nebo jeho zástupce;

b) datum vydání rozsudku a datum jeho vyhlášení;

c) označení stran;

d) jméno zástupců smluvních stran, advokátů a poradců stran;

e) popis řízení;

f) vylíčení skutkového stavu;

g) souhrn závěrů stran;

h) právní odůvodnění;

i) výrok;

j) případné rozhodnutí o úhradě nákladů řízení;

k) uvedení počtu soudců, kteří tvořili většinu;

l) případné připojení poznámky, že je text autentický.

2. Každý soudce, který se zúčastnil projednání případu senátem nebo velkým senátem, má právo připojit k rozsudku své souhlasné či rozdílné stanovisko, nebo prostě vyjádřit svůj souhlas.

Článek 75² (Rozhodnutí o otázce spravedlivého zadostiučinění)

1. Konstatuje-li senát nebo výbor porušení Úmluvy nebo jejích Protokolů, rozhoduje stejným rozsudkem o aplikaci článku 41 Úmluvy, pokud byl předložen specifikovaný návrh ve smyslu článku 60 tohoto jednacího řádu a pokud je tato otázka připravena k posouzení; jinak ji zcela nebo zčásti vyhradí k pozdějšímu projednání a stanoví postup dalšího řízení.

2. O aplikaci článku 41 Úmluvy senát nebo výbor rozhoduje, je-li to možné, ve stejném složení, v jakém rozhodoval o merituu věci. Jinak předseda sekce senát nebo výbor doplní nebo ustanoví nový senát nebo výbor losováním.

3. Pokud senát nebo výbor přizná spravedlivé zadostiučinění ve smyslu článku 41 Úmluvy, může rozhodnout, že pokud nebude prisouzená částka vyplacena ve stanovené lhůtě, budou k ní přičteny úroky z prodlení.

¹ Ve znění novely z 13. listopadu 2006.

² Ve znění novel z 13. prosince 2004 a 13. listopadu 2006.

4. Jestliže Soud obdrží oznámení o dohodě uzavřené mezi stranou poškozenou a odpovědnou smluvní stranou, prověří, zda je tato dohoda spravedlivá, a pokud ji za takovou považuje, vyškrtne stížnost podle článku 43 odst. 3 tohoto jednacího řádu.

Článek 76¹

(Jazykové verze rozsudku)

1. Soud vydává rozsudky v angličtině nebo francouzštině, nerozhodne-li, že rozsudek bude vydán v obou oficiálních jazycích.

2. Publikování rozsudků v úřední sbírce Soudu podle článku 78 tohoto jednacího řádu je realizováno v obou oficiálních jazycích Soudu.

Článek 77²

(Podpis, vyhlášení a doručení rozsudku)

1. Rozsudek podepisuje předseda senátu nebo výboru a tajemník.

2. Rozsudek senátu může být čten ve veřejném zasedání předsedou senátu nebo jiným jím určeným soudcem. Vládní zástupci a zástupci účastníků řízení jsou včas informováni o datu konání veřejného zasedání. Jinak za doručení ve smyslu odstavce 3 tohoto článku jednacího řádu rozsudků senátů, jakož i všech rozsudků vynesných výbory, je považováno jeho vyhlášení.

3. Rozsudek je předán Výboru ministrů. Tajemník Soudu předá ověřenou kopii rozsudku účastníkům řízení, generálnímu tajemníku Rady Evropy, všem vedlejším účastníkům včetně Komisaře pro lidská práva, jakož i všem dalším přímo dotčeným osobám. Originál rozsudku, řádně podepsaný, je uložen v archivu Soudu.

Článek 78

(Publikování rozsudku a dalších dokumentů)

Ve smyslu článku 44 odst. 3 Úmluvy jsou konečné rozsudky Soudu publikovány ve vhodné formě pod dohledem tajemníka, který je též odpovědný za publikování úřední sbírky obsahující vybrané rozsudky a rozhodnutí, stejně jako za publikování dalších dokumentů, o kterých se předseda Soudu domnívá, že je to účelné.

Článek 79

(Žádost o výklad rozsudku)

1. Kterýkoli účastník řízení může požádat o výklad rozsudku ve lhůtě jednoho roku od jeho vyhlášení.

2. Žádost se předkládá Kanceláři. Musí přesně uvést bod nebo body výroku rozsudku, jejichž výklad je žádán.

3. Původní senát může rozhodnout z vlastní iniciativy, že zde není důvod pro provedení výkladu. Není-li možné svolat původní senát, předseda Soudu jej doplní nebo ustanoví nový senát losováním.

4. Pokud senát žádost nezamítne, tajemník o ní vyrozumí všechny dotčené účastníky řízení a vyzve je, aby předložili své případné připomínky ve lhůtě, stanovené předsedou senátu.

¹ Ve znění novel ze 17. června a 8. července 2002.

² Ve znění novel ze 13. listopadu 2006 a 1. prosince 2008.

Předseda senátu též stanoví termín konání ústního zasedání, pokud senát rozhodne o jeho konání. Senát rozhoduje ve věci rozsudkem.

Článek 80

(Žádost o revizi rozsudku)

1. Vyjde-li najevo skutečnost, která by mohla svým charakterem mít rozhodující vliv na posouzení již rozhodnuté věci, a pokud byla tato skutečnost v době rozsudku Soudu neznáma a nemohla být zjevně známa účastníku řízení, může se tento účastník řízení obrátit na Soud se žádostí o revizi rozsudku, a to ve lhůtě šesti měsíců od okamžiku, kdy vyšla daná skutečnost najevo.

2. Žádost označí rozsudek, jehož revizi požaduje, a uvede informace prokazující, že podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku byly splněny. Žádost je doplněna kopiemi všech relevantních dokumentů. Je předložena i s přílohami Kanceláři.

3. Původní senát může rozhodnout z vlastní iniciativy, že zde není žádný důvod k opětnému projednání věci. Není-li možné svolat původní senát, předseda Soudu jej doplní nebo ustanoví nový senát losováním.

4. Pokud senát žádost nezamítne, tajemník tuto skutečnost sdělí všem dotčeným stranám a vyzve je, aby předložily své případné připomínky ve lhůtě, kterou předseda senátu k tomuto účelu stanoví. Předseda senátu též stanoví datum ústního zasedání, pokud senát rozhodne o jeho konání. Senát rozhoduje ve věci rozsudkem.

Článek 81

(Oprava chyb v rozhodnutích a rozsudcích)

Aniž by byla dotčena ustanovení týkající se revize rozsudků a opětného zařazení věci do seznamu stížností, může Soud z vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho z účastníků řízení ve lhůtě jednoho měsíce od vydání rozhodnutí nebo vyhlášení rozsudku opravit chyby v psaní a ve výpočtech, jakož i zjevné nepřesnosti.

Kapitola IX

Poradní stanoviska

Článek 82

V řízení týkajícím se poradních stanovisek Soud použije vedle ustanovení článků 47, 48 a 49 Úmluvy, též níže uvedená ustanovení. Podle potřeby také užije další ustanovení tohoto jednacího řádu.

Článek 83¹

Žádost o poradní stanovisko se předkládá tajemníkovi. Je třeba uvést úplně a přesně otázku, ke které se má Soud vyjádřit, a též:

a) datum, ke kterému Výbor ministrů přijal rozhodnutí ve smyslu článku 47 odst. 3 Úmluvy;

b) jméno a adresu osoby nebo osob určených Výborem ministrů k tomu, aby Soudu poskytl(y) veškerá možná vysvětlení.

¹ Ve znění novely ze 4. července 2005.

K žádosti je třeba přiložit dokumenty, které by mohly pomoci Soudu otázku objasnit.

Článek 84¹

1. Jakmile Soud žádost obdrží, tajemník zašle jedno její vyhotovení všem členům Soudu.
2. Informuje též smluvní strany, že je Soud připraven přijímat jejich písemná stanoviska.

Článek 85²

1. Předseda Soudu stanoví lhůty pro předložení písemných stanovisek nebo jiných dokumentů.
2. Písemná stanoviska nebo jiné dokumenty se předkládají tajemníkovi. Ten je předloží všem členům Soudu, Výboru ministrů a každé smluvní straně.

Článek 86

Po uzavření písemného řízení předseda Soudu rozhodne, zda umožní smluvním stranám, které předložily písemné připomínky, aby je ústně rozvedly v rámci ústního jednání, jež za tímto účelem bude svoláno.

Článek 87³

1. K posouzení žádosti o poradní stanovisko se ustaví velký senát.
2. Jestliže se velký senát domnívá, že žádost nespadá do jeho kompetence ve smyslu článku 47 Úmluvy, přijme odůvodněné rozhodnutí.

Článek 88⁴

1. Odůvodněná rozhodnutí a poradní stanoviska jsou přijímána většinou hlasů velkého senátu. Obsahují údaj o počtu soudců, kteří tvořili většinu.
2. Každý soudce může k odůvodněnému rozhodnutí či k poradnímu stanovisku Soudu připojit svůj samostatný, souhlasný nebo nesouhlasný názor či jen vyjádřit nesouhlas.

Článek 89⁵

Odůvodněné rozhodnutí či poradní stanovisko může být čteno na veřejném zasedání v jednom oficiálním jazyce předsedou Soudu nebo jím pověřeným soudcem. Výbor ministrů a všechny smluvní strany jsou o této skutečnosti vyrozuměny. Jinak se přikročí k doručování podle článku 90 tohoto jednacího řádu.

Článek 90⁶

¹ Ve znění novely ze 4. července 2005.

² Ve znění novely ze 4. července 2005.

³ Ve znění novely ze 4. července 2005.

⁴ Ve znění novely ze 4. července 2005.

⁵ Ve znění novely ze 4. července 2005.

⁶ Ve znění novely ze 4. července 2005.

Poradní stanovisko nebo odůvodněné rozhodnutí je podepsáno předsedou velkého senátu a tajemníkem. Originál, řádně podepsaný a opatřený pečeti, je uložen v archivu Soudu. Tajemník předá ověřenou kopii Výboru ministrů, smluvním stranám a Generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

Kapitola X¹

Řízení podle článků 46 odst. 3, 4 a 5 Úmluvy

Oddíl I

Řízení podle článku 46 odst. 3 Úmluvy

Článek 91

Žádost o výklad ve smyslu článku 46 odst. 3 Úmluvy je předkládána tajemníkovi. Musí z ní být zcela přesně patrná povaha a zdroj výkladové otázky, která brání výkonu rozsudku, jenž je v žádosti uveden. K žádosti je třeba připojit

- a) informaci o případném vykonávacím řízení vedeném před Výborem ministrů v souvislosti s dotčeným rozsudkem;
- b) kopii rozhodnutí, na které odkazuje článek 46 odst. 3 Úmluvy;
- c) jméno a adresu osoby nebo osob určených Výborem ministrů, aby Soudu poskytl vysvětlení, pokud o ně požádá.

Článek 92

1. Žádost projedná velký senát, senát nebo výbor, který vydal dotčený rozsudek.
2. Není-li možné sestavit velký senát, senát nebo výbor v původním složení, předseda Soudu je doplní nebo sestaví losováním.

Článek 93

Rozhodnutí Soudu o výkladové otázce, která je mu předložena Výborem ministrů, je konečné. Soudci k němu nemohou připojit rozdílná stanoviska. Kopie rozhodnutí je zaslána Výboru ministrů a dotčeným účastníkům řízení jakož i vedlejším účastníkům včetně Komisaře pro lidská práva.

Oddíl II

Řízení podle článku 46 odst. 4 a 5 Úmluvy

Článek 94

¹ Vložena Soudem 12. listopadu 2006 a 14. května 2007.

V řízení o předložení Soudu otázky, zda smluvní strana nesplnila závazek ve smyslu článku 46 odst. 1 Úmluvy, Soud použije vedle článku 31 písm. b) a článku 46 odst. 4 a 5 Úmluvy i následující ustanovení. Použije i další relevantní ustanovení tohoto jednacího řádu.

Článek 95

Žádost podaná podle článku 46 odst. 4 Úmluvy musí být odůvodněna a podána do rukou tajemníka. Je třeba k ní připojit

- a) dotčený rozsudek;
- b) informaci o vykonávacím řízení vedeném před Výborem ministrů včetně případných písemných stanovisek účastníků řízení a sdělení učiněných v rámci tohoto řízení;
- c) kopie oficiálních oznámení doručených dotčené smluvní straně nebo smluvním stranám a rozhodnutí, na které odkazuje článek 46 odst. 4 Úmluvy;
- d) jméno a adresu osoby nebo osob určených Výborem ministrů, aby Soudu poskytly vysvětlení, pokud o ně požádá;
- e) kopie všech ostatních dokumentů, které mohou přispět k osvětlení otázky.

Článek 96

K projednání otázky, která byla Soudu předána, je podle článku 24 odst. 2 písm. g) tohoto jednacího řádu ustaven velký senát.

Článek 97

Předseda velkého senátu informuje Výbor ministrů a dotčené účastníky řízení o tom, že mohou předložit svá písemná stanoviska.

Článek 98

1. Předseda velkého senátu stanoví lhůtu, ve které mají být písemná stanoviska nebo jiné dokumenty předloženy.
2. Velký senát může rozhodnout, že svolá ústní jednání.

Článek 99

Velký senát rozhoduje formou rozsudku. Kopie rozsudku jsou předány Výboru ministrů a účastníkům řízení jakož i vedlejším účastníkům včetně Komisaře pro lidská práva.

KAPITOLA XI

Právní pomoc

Článek 100 (původní článek 91)

1. Předseda senátu může buď na žádost stěžovatele, který podal stížnost ve smyslu článku 34 Úmluvy, nebo z vlastní iniciativy stěžovateli udělit právní pomoc pro jeho věc, a to podle článku 54 odst. 2 písm. b) tohoto jednacího řádu, jakmile žalovaná smluvní strana předložila své písemné stanovisko k přijatelnosti stížnosti nebo jakmile lhůta, která jí k tomuto účelu byla stanovena, marně uplynula.

2. Podle článku 96 tohoto jednacího řádu stěžovatel, kterému byla poskytnuta právní pomoc pro jednání před senátem, má právo na tuto pomoc i v řízení před velkým senátem.

Článek 92 (původní článek 92)

Právní pomoc může být udělena, jestliže předseda senátu konstatuje, že:

- a) je to nezbytné k řádnému projednání věci senátem;
- b) stěžovatel nemá dostatečné finanční prostředky, aby mohl zcela nebo částečně hradit výdaje, které musí vynaložit.

Článek 102 (původní článek 93)¹

1. Ke zjištění, zda stěžovatel má dostatečné finanční prostředky, aby mohl zcela nebo zčásti uhradit výdaje, je vyzván k vyplnění prohlášení o svých zdrojích, majetku, finančních závazcích vůči vyživovaným osobám a k uvedení veškerých dalších finančních závazků. Prohlášení musí být potvrzeno vnitrostátními orgány.

2. Předseda senátu může vyzvat dotčenou smluvní stranu, aby se písemně vyjádřila.

3. Jakmile předseda senátu získá informace podle odstavce 1 tohoto článku jednacího řádu, rozhodne o udělení či odmítnutí právní pomoci. Tajemník o tom informuje účastníky řízení.

Článek 103 (původní článek 94)

1. Odměna může být vyplacena pouze advokátu nebo jiným osobám jmenovaným podle článku 36 odst. 4 tohoto jednacího řádu. Může být případně určena k pokrytí služeb několika zástupců.

2. Vedle odměny může právní pomoc pokrývat cestovní a pobytové náklady, jakož i další nezbytné výdaje vynaložené stěžovatelem nebo jmenovaným zástupcem.

Článek 104 (původní článek 95)

Jakmile je právní pomoc udělena, tajemník určí

- a) výši odměny, která bude podle platného tarifu vyplacena;
- b) výši částky, která bude proplacena za vynaložené výdaje.

Článek 105 (původní článek 96)

Dojde-li předseda senátu k přesvědčení, že podmínky uvedené v článku 101 tohoto jednacího řádu již nejsou dány, může kdykoli během řízení právní pomoc odejmout nebo pozměnit její poskytování.

ODDÍL III

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Původní články 97 a 98 zrušeny

Článek 106 (původní článek 99)

¹ Ve znění novely z 29. května 2006.

(Vztahy mezi Soudem a Komisí)

1. Ve věcech předložených Soudu ve smyslu článku 5 odst. 4 a 5 Protokolu č. 11, může Soud vyzvat Komisi, aby delegovala jednoho nebo několik svých členů, kteří se zúčastní projednání věci před Soudem.

2. Ve věcech uvedených v odstavci 1 tohoto článku jednacího řádu Soud přihlíží ke zprávě, přijaté Komisí ve smyslu původního článku 31 Úmluvy.

3. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, je zpráva zveřejněna prostřednictvím tajemníka, a to co nejdříve poté, kdy ji Soud obdrží.

4. Ve věcech předložených Soudu ve smyslu článku 5 odst. 2 až 5 Protokolu č. 11, zůstávají ostatní dokumenty tvořící dokumentaci Komise - včetně poznámek - důvěrnými, pokud předseda senátu nerozhodne jinak.

5. Ve věcech, kde Komise získala svědectví, ale nepřijala zprávu podle původního článku 31 Úmluvy, Soud přihlíží k zápisům z jednání, k dokumentaci a názorům vyjádřeným Komisí na závěr těchto šetření.

Článek 107 (původní článek 100)
(Řízení před senátem a velkým senátem)

1. Je-li věc předložena Soudu podle článku 5 odst. 4 Protokolu č. 11, rozhoduje kolegium velkého senátu vytvořené podle článku 24 odst. 6 jednacího řádu¹ výslovně na základě spisu o tom, zda bude věc projednána senátem nebo velkým senátem.

2. Je-li věc projednána senátem, jeho rozsudek je konečný ve smyslu článku 5 odst. 4 Protokolu č. 11. Článek 73 tohoto jednacího řádu se nepoužije.

3. Věci předané Soudu ve smyslu článku 5 odst. 4 Protokolu č. 11 jsou postupovány velkému senátu předsedou Soudu.

4. U každé věci, která je velkému senátu postupována podle článku 5 odst. 5 Protokolu č. 11, je velký senát doplněn o soudce určené rotací uvnitř skupin ve smyslu článku 24 odst. 3 jednacího řádu² s tím, že věci jsou přidělovány každé ze skupin střídavě.

Článek 108 (původní článek 101)
(Schválení právní pomoci)

S výhradou článku 96 jednacího řádu může u věcí předložených Soudu ve smyslu článku 5 odst. 2 až 5 Protokolu č. 11 stěžovatel, kterému byla udělena právní pomoc v rámci řízení před Komisí nebo před bývalým Soudem, tuto pomoc použít i v řízení před Soudem.

Článek 109 (původní článek 102)³
(Žádost o výklad nebo revizi rozsudku)

1. Požádá-li strana o revizi rozsudku bývalého Soudu, předseda Soudu ji předloží jedné ze sekcí podle článků 51 nebo 52 tohoto jednacího řádu.

2. Bez ohledu na článek 80 odst. 3 tohoto jednacího řádu předseda příslušné sekce ustanoví senát, který tuto žádost posoudí.

3. Senát se skládá z:

a) předsedy sekce; a, patří-li k příslušné sekci či nikoliv,

¹ V původním znění platném do 8. prosince 2002.

² Ve znění novely ze 7. července 2003.

³ Ve znění novely z 13. prosince 2004.

- b) soudce zvoleného za dotčenou smluvní stranu, a nemůže-li se zúčastnit, z jiného soudce určeného podle článku 29 tohoto jednacího řádu;
 - c) člena Soudu, který byl v původním senátu bývalého Soudu, který vynesl rozsudek.
4. a) Předseda sekce vylosuje další členy senátu z členů příslušné sekce.
b) ostatní neurčení členové sekce pak zasedají jako soudci-náhradníci.

ODDÍL IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 110 (původní článek 103)
(Změny nebo pozastavení platnosti ustanovení)

1. Ustanovení tohoto jednacího řádu může být změněno většinou soudců Soudu, přítomných na plenárním zasedání a na předem předložený návrh. Návrh na změnu, předložený v písemné formě, musí být zaslán tajemníku nejméně jeden měsíc před konáním zasedání, na kterém bude posuzován. Jakmile tajemník takový návrh obdrží, neprodleně jej sdělí všem členům Soudu.

2. Ustanovení tohoto jednacího řádu týkajícího se vnitřní činnosti Soudu, může být kdykoliv pozastaveno na návrh jednoho ze soudců, pokud o tom rozhodne jednomyslně příslušný senát. Rozhodnutí o pozastavení je uplatněno pouze pro konkrétní případ, pro který bylo přijato.

Článek 111 (původní článek 104)¹
(Vstup jednacího řádu v platnost)

Tento jednací řád nabývá účinnosti 1. listopadu 1998.

¹ Novely přijaté 8. prosince 2000 nabyly účinnosti ihned. Novely přijaté 17. června a 8. července 2002 nabyly účinnosti 1. října 2002. Novely schválené 7. července 2003 nabyly účinnosti 1. listopadu 2003. Novely schválené 13. prosince 2004 nabyly účinnosti 1. března 2005. Novely přijaté 4. července 2004 nabyly účinnosti 3. října 2004. Novely schválené 7. listopadu nabyly účinnosti 1. prosince 2005. Novely přijaté 29. května 2006 nabyly účinnosti 1. července 2006. Novely přijaté 14. května 2007 nabyly účinnosti 1. července 2007. Novely přijaté 11. prosince, 22. září a 1. prosince 2008 nabyly účinnosti 1. ledna 2009. Novely přijaté 29. června 2009 nabyly účinnosti 1. července 2009. Novely týkající se Protokolu č. 14, přijatého 13. listopadu 2006 a 14. května 2007 nabyly účinnosti 1. června 2010.

PŘÍLOHA K JEDNACÍMU ŘÁDU¹

(o provádění šetření na místě)

Článek 1

(Vyšetřovací opatření)

1. Senát může, buď na žádost jednoho z účastníků řízení nebo z vlastní iniciativy, přijmout jakékoli opatření k šetření, které může objasnit skutkový stav věci. Může zejména požádat účastníky řízení, aby mu předložili listinné důkazy, a předvolat svědka.

2. Senát může též požádat jakoukoli osobu nebo instituci, aby vyjádřily názor nebo vypracovaly písemnou zprávu o jakékoli otázce, kterou považuje pro daný případ za relevantní.

3. Jakmile byla stížnost prohlášena za přijatelnou, nebo výjimečně před rozhodnutím o přijatelnosti, může senát jmenovat jednoho nebo více svých členů nebo další soudce Soudu jako delegáty, aby shromáždili informace, vykonali šetření na místě nebo aby provedli jiné vyšetřovací opatření. Může též jmenovat jakoukoli osobu nebo instituci, aby delegaci vhodně pomohla.

4. Ustanovení této kapitoly týkající se vyšetřovacích opatření prováděných delegací se přiměřeně použijí na vyšetřovací opatření prováděné senátem.

5. Výsledky vedené senátem nebo delegací v rámci vyšetřovacího opatření jsou neveřejné, nerozhodne-li předseda senátu nebo vedoucí delegace jinak.

6. Předseda senátu může, považuje-li to za vhodné, přizvat nebo povolit dalším osobám, aby se účastnily vyšetřovacího opatření. Stanoví přitom podmínky, za jakých se taková účast uskuteční, a může ji omezit, nejsou-li tyto podmínky respektovány.

Článek A2

(Povinnosti účastníků řízení vyplývající z vyšetřovacího opatření)

1. Stěžovatel a každá dotčená smluvní strana poskytují Soudu pomoc při provádění vyšetřovacích opatření.

2. Smluvní strana, na jejímž území delegace provádí šetření, jí usnadňuje její činnost a poskytuje spolupráci nezbytnou k řádnému průběhu řízení. Je též povinna jí v nezbytné míře zaručit svobodu pohybu na svém území a přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění bezpečnosti delegace, stěžovatele a všech svědků, znalců a dalších osob, které mohou být delegací vyslechnuty. Je na ní, aby žádná fyzická osoba nebo organizace netrpěla v důsledku podaného svědectví nebo pomoci poskytnuté delegaci.

Článek A3

(Nedostavení se před delegací)

Jestliže účastník řízení nebo jiná osoba, která má být vyslechnuta, se nedostaví nebo se odmítne dostavit, delegace přesto může pokračovat ve své činnosti, pokud se domnívá, že je to slučitelné s řádným chodem spravedlnosti.

¹ Příloha vložena 7. července 2003.

Článek A4
(Vedení řízení před delegací)

1. Delegáti vykonávají činnost, která byla Úmluvou nebo tímto jednacím řádem svěřena senátu, a řídí řízení před delegací.

2. Vedoucí delegace může rozhodnout, že svolá přípravnou schůzku s účastníky řízení nebo jejich zástupci před kterýmkoli procesním krokem.

Článek A5
(Předvolání svědků, znalců a dalších osob před delegací)

1. Tajemník předvolává svědky, znalce a další osoby, které mají být delegací vyslechnuty.

2. Předvolání obsahuje:

- a) uvedení věci, o kterou se jedná;
- b) předmět výslechu, znaleckého posudku nebo jiného vyšetřovacího úkonu nařízeného senátem nebo jeho předsedou;
- c) informace o zaplacení výdajů předvolávané osoby.

3. Účastníci řízení poskytnou veškeré informace k určení totožnosti a adres svědků, znalců a jiných osob, které mají být předvolány.

4. Ve smyslu článku 37 odst. 2 tohoto jednacímho řádu, smluvní strana, na jejímž území má bydliště svědek, je odpovědná za doručení předvolání, které jsou jí za tímto účelem senátem adresována. Pokud není možné tento úkol vykonat, poskytne písemné vysvětlení. Dále je povinna přijmout všechna rozumná opatření k zajištění přítomnosti předvolaných osob, které se nacházejí pod její jurisdikcí nebo kontrolou.

5. Vedoucí delegace může v průběhu šetření požádat, aby se před delegací dostavili svědci, znalci nebo jiné osoby. Smluvní strana, na jejímž území se šetření koná, učiní, je-li o to žádána, všechny nezbytné kroky, aby se tyto osoby dostavily.

6. Jestliže svědka, znalce nebo jinou osobu předvolává smluvní strana, uhradí též náklady s tím spojené, nerozhodne-li senát jinak. Jestliže je předvolávaná osoba zbavena svobody rozhodnutím smluvní strany, na jejímž území se vede šetření, výdaje spojené s jejím předvedením zaplatí tato smluvní strana, ledaže by senát rozhodl jinak. V ostatních případech senát určí, zda budou výdaje zaplacený Radou Evropy nebo vyžadovány na stěžovateli nebo vedlejším účastníku řízení, na jehož žádost nebo prospěch se má předvolávaná osoba dostavit. Výši výdajů stanoví vždy předseda senátu.

Článek A6
(Přísaha nebo slavnostní prohlášení svědků a znalců
vyslýcháných delegací)

1. Po ověření totožnosti a před zahájením výslechu složí svědek přísahu nebo učiní slavnostní prohlášení s tímto obsahem:

„Přísahám“ – nebo „Slavnostně prohlašuji na svou čest a svědomí,“ – „že budu mluvit pravdu, celou pravdu a nic než pravdu“.

O úkonu se pořizuje zápis.

2. Po ověření totožnosti a před zahájením úkonu pro delegaci, znalec složí přísahu nebo učiní slavnostní prohlášení s tímto obsahem:

„Přísahám“ – nebo „Slavnostně prohlašuji“, - „že se zhostím svých úkolů znalce čestně a svědomitě.“

O úkonu se pořizuje zápis.

Článek 7

(Slyšení svědků, znalců a jiných osob před delegací)

1. Každý člen delegace může klást otázky zmocněncům vlády, advokátům a poradcům účastníků řízení, stěžovateli, svědkům, znalcům, jakož i každé jiné osobě, která před delegací předstoupí.

2. Pod dohledem vedoucího delegace, svědci, znalci a další osoby, které před delegací předstoupí, mohou být vyslýchány zmocněnci, advokáty a poradci účastníků řízení. V případě sporu o položené otázce, rozhodne vedoucí delegace.

3. Až na výjimečné situace a se souhlasem vedoucího delegace svědci, znalci a jiné osoby, nemají před svým výslechem přístup do výslechové místnosti.

4. Vedoucí delegace může přijmout zvláštní opatření, aby svědci, znalci a jiné osoby mohly být slyšeny bez přítomnosti účastníků řízení, jestliže to řádný chod spravedlnosti vyžaduje.

5. V případě sporu o odmítnutí svědka nebo znalce rozhoduje vedoucí delegace. Osoba, která nesplňuje podmínky k tomu, aby mohla být vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může být delegací vyslechnuta za účelem shromáždění informací.

Článek A8

(Zápis z řízení vedeného delegací)

1. Tajemník vypracuje zápis o každém procesním kroku učiněného delegací v rámci vyšetřování. Zápis obsahuje:

- a) složení delegace;
- b) seznam osob, které před delegací předstoupily: vládních zmocněnců, advokátů a poradců účastníků řízení;
- c) příjmení, jména, postavení a adresy svědků, znalců a dalších vyslechnutých osob;
- d) text učiněných prohlášení, položených otázek a obdržených odpovědí;
- e) text rozhodnutí přijatých během výslechnutí delegací nebo vedoucím delegace.

2. Pokud je celý zápis nebo jeho část sepsán v neoficiálním jazyce, tajemník zajistí překlad do jednoho z oficiálních jazyků.

3. Zástupci účastníků řízení obdrží kopii zápisu, aby mohli pod dohledem tajemníka či vedoucího delegace text opravit, nesmí však měnit smysl a význam toho, co bylo řečeno během výslechu. Tajemník k tomuto účelu určí lhůty podle pokynů vedoucího delegace.

4. Jakmile je zápis opraven, podepíše ho vedoucí delegace a tajemník; obsah se tak stává autentickým.

PRAKTICKÝ POKYN¹

ŽÁDOSTI O PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

(Článek 39 jednacího řádu)

Stěžovatelé nebo jejich zástupci², kteří žádají, aby bylo přijato předběžné opatření ve smyslu článku 39 tohoto jednacího řádu, musí splnit následující požadavky.

Jejich nesplnění může vést k tomu, že Soud žádost řádně a včas neprojednává.

I. Doprovodné informace

Každá žádost předkládaná Soudu musí být *odůvodněna*. Stěžovatel musí zejména detailně rozvést argumenty odůvodňující jeho obavu a povahu údajného nebezpečí.

K žádostem je nezbytně třeba připojit veškeré potřebné dokumenty, zejména *relevantní vnitrostátní soudní rozhodnutí a ostatní rozhodnutí*, jakož i další materiál, který má opodstatnit tvrzení stěžovatele.

Jestliže se žádost týká již podané stížnosti, která čeká na projednání, je třeba tuto skutečnost v textu uvést.

Stěžovatel a/nebo jeho zástupce musí v žádosti uvést telefonické spojení, na kterém ho/jí je možno kontaktovat.

V případech týkajících se vyhoštění nebo deportace je třeba uvést datum a čas očekávaného odsunu, adresu stěžovatele nebo místo jeho věznění a číslo, pod kterým vedou vnitrostátní orgány jeho spis. Soudu je nutné co nejrychleji sdělit jakoukoli případnou změnu těchto údajů (datum a čas odsunu, adresa atd.)

II. Zaslání žádostí faxem nebo poštou³

Žádosti o předběžné opatření podle článku 39 musí být zaslány *faxem nebo poštou*. Pokud je to možné, měly by být sepsány v oficiálním jazyce jedné ze smluvních stran. Žádost musí být nadepsána tučně následujícím způsobem:

**„Článek 39 – Naléhavé
Kontaktní osoba (jméno a kontaktní údaje) ...**

[V případě vyhoštění nebo deportace]

Datum a čas odsunu a místo určení: ...“

Žádosti by měly být poslány během pracovní doby Kanceláře soudu⁴, ledaže by to bylo naprosto nemožné.

III. Podání žádostí včas

Žádosti o předběžná opatření musí být zpravidla podány *co nejrychleji* po vydání konečného vnitrostátního rozhodnutí tak, aby Soud a jeho Kancelář měly dostatek času k jejímu projednání.

¹ Vydáný předsedou Soudu podle článku 32 jednacího řádu 5. března 2003, a novelizovaný 16. října 2009.

² Je třeba poskytnout veškeré podrobné kontaktní údaje.

³ V závislosti na stupni naléhavosti, přičemž žádosti posílané poštou nesmí být vypraveny obyčejným dopisem.

⁴ Informace je dostupná na webových stránkách Soudu (www.echr.coe.int).

Stěžovatelé a jejich zástupci by však měli vědět, že Soud nemůže vždy zkoumat řádně a včas žádosti, které mu jsou zaslány na poslední chvíli, zejména, když jsou doprovázeny velkým množstvím dokumentů. Z tohoto důvodu, kde má být konečné vnitrostátní rozhodnutí rychle vydáno a hrozí, že bude bezprostředně vykonáno, zejména v případech vyhoštění a deportace, stěžovatelé a jejich zástupci by měli předložit žádost o předběžné opatření i před vydáním tohoto rozhodnutí a jasně uvést datum, kdy má být vydáno a že podstata jejich žádosti je předmětem případného negativního konečného vnitrostátního rozhodnutí.

PRAKTICKÝ POKYN¹

ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ²

(Individuální stížnosti podle článku 34 Úmluvy)

I. Obecná ustanovení

1. Stížnost podaná podle článku 34 Úmluvy musí být předložena písemně. Nelze ji podat telefonicky.

2. Stížnost musí být zaslána na následující adresu:

Tajemník
Evropský soud pro lidská práva
Rada Evropy
F – 67075 Štrasburk Cedex³

3. Stížnost musí být v zásadě předložena na formuláři⁴ uvedeném v článku 47 odst. 1 tohoto jednacího řádu a doplněna dokumenty a rozhodnutími zmíněnými v článku 47 odst. 1 písm. h) tohoto jednacího řádu.

Jestliže stěžovatel stížnost podává ve formě dopisu, musí v něm uvést alespoň stručně předmět jeho stížnosti, aby tak přerušil běh šestiměsíční lhůty obsažené v článku 35 odst. 1 Úmluvy.

4. Pokud stížnost není podána na oficiálním formuláři nebo pokud jeho první dopis neobsahuje všechny informace požadované článkem 47 tohoto jednacího řádu, stěžovatel může být vyzván, aby řádně vyplnil formulář a zaslal ho ve lhůtě osmi týdnů od data uvedeného na dopise Kanceláře, kterým je žádán, aby formulář vyplnil a poslal zpět.

Nezaslání formuláře v uvedené lhůtě může mít dopad na datum podání stížnosti a může tak ovlivnit splnění šestiměsíční lhůty obsažené v článku 35 odst. 1 Úmluvy.

5. Stěžovatel může podat stížnost faxem⁵. Musí však ve lhůtě osmi týdnů od data dopisu Kanceláře zmíněného v odstavci 4 zaslat řádně podepsaný originál stížnosti poštou.

6. Jestliže stěžovatel nezašle řádně vyplněný formulář do šesti měsíců od data, kdy o to byl požádán, jeho spis bude skartován.

7. Po obdržení prvního sdělení obsahujícího předmět věci Kancelář založí spis, jehož číslo jednací musí být uváděno v dalším písemném styku. Stěžovatelům je sděleno dopisem. Mohou být též vyzváni, aby poskytli doplňující informace nebo dokumenty.

8. a) Stěžovatel musí prokázat pečlivost ve vedení korespondence s Kanceláří Soudu.

b) Na pozdní nebo opominutou odpověď může být nahlíženo jako znamení, že stěžovatel nadále na stížnosti netrvá.

9. Neposkytnutí dalších informací nebo dokumentů požadovaných Kanceláří (viz odstavec 7) může mít za následek, že Soud stížnost neprojedná nebo že ji prohlásí nepřijatelnou nebo vyškrtne ze seznamu stížností.

¹ Vydán předsedou Soudu podle článku 32 jednacího řádu 1. listopadu 2003, novelizovaný 22. září 2008 a 24. června 2009.

² Tento praktický pokyn doplňuje články 45 a 47 tohoto jednacího řádu.

³ Je vhodnější využít francouzskou verzi: Greffier, la Cour européenne des Droits de l'Homme, Conseil de l'Europe, F – 67075 Strasbourg Cedex.

⁴ Formulář je ke stažení z webové stránky Soudu (www.echr.coe.int).

⁵ Číslo faxu +33 (0)3 88 41 27 30; další faxová čísla jsou uvedena na webové stránce Soudu.

II. Forma a obsah

10. Stížnost musí být napsána čitelným způsobem, a pokud je to možné, strojem.

11. Jestliže stížnost výjimečně obsahuje více než deset stran, (mimo příloh s dokumenty), musí k ní stěžovatel připojit krátké shrnutí.

12. Předkládá-li stěžovatel ke stížnosti dokumenty, nesmí zasílat jejich originály. Musí být chronologicky uvedeny na seznamu, očíslovány a řazeny podle čísel, musí být na nich vyznačeno, o jaký dokument jde (např. dopis, nařízení, rozsudek, odvolání atd.).

13. Jestliže stěžovatel už jednu stížnost předložil a Soud o ní dosud nerozhodl, musí o tom Kancelář informovat a uvést číslo jednacích této stížnosti.

14. a) Žádá-li stěžovatel o utajení své totožnosti, musí písemně vysvětlit důvody, ve smyslu článku 47 odst. 3 tohoto jednacího řádu, které ho k takové žádosti vedou.

b) Stěžovatel musí zároveň upřesnit, pro případ, že jeho žádosti bude předsedou senátu vyhověno, zda si přeje být označen iniciálami svého jména nebo jedním písmenem (např. „X“, „Y“, „Z“ atd.).

PRAKTICKÝ POKYN¹

PÍSEMNÁ STANOVISKA

I. Podání stanovisek

Obecná ustanovení

1. Stanovisko musí být předloženo Kanceláři ve lhůtě uvedené v článku 38 tohoto jednacího řádu a způsobem uvedeným v druhém odstavci tohoto článku jednacího řádu.

2. Datum, kdy je písemné stanovisko nebo jiné dokumenty doručeno Kanceláři, se vyznačí razítkem s uvedením data.

3. Kromě stanovisek a dokumentů, pro které byl zaveden systém elektronického zasílání, všechna ostatní stanoviska a k nim přiložené dokumenty by měly být zaslány ve třech exemplářích poštou nebo v jedné kopii faxem².

4. Stanoviska a ostatní dokumenty zasláné mailem nejsou přijímány.

5. Tajné dokumenty by měly být zaslány doporučeně.

6. Nevyžádané stanovisko se do spisu nepřijme, ledaže předseda senátu rozhodne jinak (viz článek 38 odst. 1 tohoto jednacího řádu).

Zasílání faxem

7. Účastník řízení může stanovisko nebo jiné dokumenty zaslat Soudu faxem.

8. Jméno osoby, která stanovisko podepsala, musí být vyznačeno, aby mohla být určena její totožnost.

Zabezpečené elektronické zasílání

9. Soud může vládě smluvní strany povolit zasílat stanoviska a další dokumenty elektronicky prostřednictvím zabezpečeného serveru. V takových případech se praktický pokyn o písemných stanoviscích použije spolu s pokynem o zabezpečeném elektronickém zasílání

II. Forma a obsah

Forma

10. Stanovisko obsahuje:

a) číslo stížnosti a název případu;

b) nadpis uvádějící charakter dokumentu (např. stanovisko k přijatelnosti [a k meritu]; odpověď na stanovisko k přijatelnosti [a k meritu] předkládané vládou/stěžovatelem; stanovisko k meritu stížnosti; doplněk ke stanovisku k přijatelnosti [a k meritu]; poznámky atd.).

11. Stanovisko zpravidla má též:

a) být sepsáno na formátu A4 s okrají ne menšími než 3,5 cm;

b) být napsáno naprosto čitelným způsobem a, je-li to možné, strojově, ve velikosti písmen 12 pro text a 10 pro poznámky pod čarou, s řádkováním 1,5;

¹ Vydáný předsedou Soudu podle článku 32 jednacího řádu 1. listopadu 2003 a novelizovaný 22. září 2008.

² Číslo faxu : +33 3 88 41 27 30, další faxová čísla jsou uvedena na webové stránce Soudu (www.echr.coe.int)

- c) uvádět všechny číselné informace číslicemi;
- d) mít všechny strany očíslovány chronologickým způsobem;
- e) být rozděleno do očíslovaných odstavců;
- f) být rozděleno do kapitol a/nebo hlav odpovídajících formě a stylu rozhodnutí a rozsudků Soudu („Skutečnosti“/ „Relevantní právní ustanovení [a praxe]“; „Námítky“/„Právní rozbor“; posledně zmíněná kapitola musí být složena z oddílů nadepsaných „předběžné námítka týkající se ...“; „Údajné porušení článku ...“, v závislosti na jednotlivých konkrétních případech);
- g) obsahovat jednotlivé odpovědi na otázky položené Soudem nebo na stanovisko protistrany;
- h) odkazovat na dokumenty, které jsou ve stanovisku uvedeny a k němu přiloženy.

12. Jestliže stanovisko obsahuje více než třicet stran, musí být doplněno stručným shrnutím.

13. Jestliže některý z účastníků řízení předloží ke svému stanovisku dokumenty a/nebo jiné přílohy, musí být každá příloha nebo dokument uvedena ve zvláštním dodatku.

Obsah

14. Stanoviska předložená účastníky řízení po komunikaci stížnosti obsahují
- a) všechny jejich připomínky ke skutkovému stavu; avšak,
 - (i) jestliže účastník řízení nemá, co by ke skutkovému stavu shrnutému Kanceláří dodal omezí se na krátké prohlášení;
 - ii) jestliže účastník řízení popírá jen určité skutečnosti ve skutkovém stavu shrnutém Kanceláří nebo jestliže si přeje něco dodat, omezí se jen na tyto body;
 - iii) jestliže účastník řízení popírá všechny nebo část skutkového stavu uvedeného protistranou, jasně zmíní body, které nepopírá, a omezí se na sporné body.
 - b) právní argumenty týkající se nejprve přijatelnosti stížnosti a pak jejího merita; avšak,
 - i) jestliže určité otázky týkající se skutkového stavu nebo právního hodnocení byly položeny účastníku řízení, dotyčný se omezí na tyto otázky, aniž by byl popřen článek 55 tohoto jednacího řádu;
 - ii) jestliže stanovisko odpovídá na připomínky protistrany, odvolá se na tyto připomínky, a to v shora uvedeném pořádku.
- 15 a) Stanoviska účastníků řízení po prohlášení stížnosti za přijatelnou obsahují
- i) krátké vyjádření ke skutkovému stavu tak, jak byl shrnut v rozhodnutí o přijatelnosti;
 - ii) právní argumenty k meritu věci;
 - iii) odpovědi na otázky položené Soudem ke skutkovému stavu nebo právnímu rozboru.
- b) Stěžovatel, který zároveň žádá o spravedlivé zadostiučinění, postupuje podle praktického pokynu o žádostech o spravedlivé zadostiučinění.
16. Vzhledem k důvěrné povaze řízení o smírném urovnání sporu (viz články 38 odst. 2 Úmluvy a článek 62 odst. 2 tohoto jednacího řádu), musí být všechna stanoviska a dokumenty předložené v rámci řízení k dosažení smírného urovnání sporu předloženy odděleně od písemného stanoviska ve sporném řízení.
17. Stanoviska předložená v rámci sporného řízení nesmí odkazovat na návrhy, kompromisy a jiné poznámky učiněné v souvislosti se smírným urovnáním sporu.

III. Lhůty

Obecná ustanovení

18. Každý účastník řízení je odpovědný za to, že jeho stanoviska a příložené dokumenty nebo jiný důkazní materiál budou Kanceláři doručeny včas.

Prodloužení lhůt

19. Lhůta stanovená podle článku 38 tohoto jednacího řádu může být na žádost účastníka řízení prodloužena.

20. Účastník řízení, který žádá o prodloužení lhůty k předložení jeho stanoviska, musí tak učinit, jakmile zjistí, že nastalé okolnosti takové prodloužení odůvodňují, vždy však před uplynutím původně stanovené lhůty. Jeho žádost musí být odůvodněna.

21. Jestliže je lhůta prodloužena, platí pro všechny strany, kterých se týká, a to včetně těch účastníků řízení, kteří o prodloužení nežádali.

IV. Nerespektování požadavků pro předkládání stanovisek

22. Jestliže stanovisko není předloženo v souladu s požadavky uvedenými v odstavcích 8 až 15 tohoto praktického pokynu, předseda senátu může dotčeného účastníka řízení vyzvat, aby stanovisko předložil znovu v souladu se stanovenými požadavky.

23. Nesplnění uvedených podmínek může vést k tomu, že Soud nebude považovat stanovisko za řádně předložené (viz článek 38 odst. 1 tohoto jednacího řádu).

PRAKTICKÝ POKYN¹

ŽÁDOSTI O SPRAVEDLIVÉ ZADOSTIUČINĚNÍ

I. Úvod

1. Přiznání spravedlivého zadostiučinění není automatickým důsledkem konstatování porušení Úmluvy Soudem. Znění článku 41 Úmluvy, podle kterého Soud přiznává spravedlivé zadostiučinění pouze tehdy, jestliže vnitrostátní právní právo umožňuje jen částečné odstranění důsledků takového porušení a „jestliže je to nezbytné“, je v tomto ohledu jasné.

2. Soud přiznává jen takové zadostiučinění, které za daných okolností považuje za „spravedlivé“. Zohledňuje proto konkrétní okolnosti daného případu. Může rozhodnout, že část tvrzené újmy lze odškodnit konstatováním porušení jako přiměřeným spravedlivým zadostiučiněním, a finanční náhradu nepřiznává. Může též nalézt spravedlivé důvody k přiznání náhrady nižší než byla skutečně vzniklá škoda nebo náklady řízení, nebo i nepřiznat žádnou náhradu. Takový případ například nastane, když výše škody nebo nákladů způsobí stěžovatel svým pochybením. Při stanovení výše odškodnění může Soud též zohlednit postavení stěžovatele jako poškozeného a dotčeného smluvního státu. Soud hledí i na místní hospodářskou situaci.

3. Při přiznávání zadostiučinění podle článku 41 Úmluvy, může Soud využít standardů vnitrostátního práva. Není však jimi vázán.

4. Stěžovatelé jsou upozorňováni, že pro přiznání spravedlivého zadostiučinění musí splnit formální a hmotné podmínky stanovené Úmluvou a tímto jednacím řádem.

II. Předložení žádostí o spravedlivé zadostiučinění: formální náležitosti

5. Lhůty a další formální náležitosti pro podání žádostí o spravedlivé zadostiučinění jsou stanoveny v článku 60 tohoto jednacího řádu, podle kterého:

„1. Stěžovatel, který si přeje, aby mu bylo přiznáno spravedlivé zadostiučinění podle článku 41 Úmluvy pro případ, že Soud konstatuje porušení jeho práv zaručených Úmluvou, musí za tímto účelem předložit zvláštní žádost.

2. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, stěžovatel musí vyčíslit své nároky a doložit je potřebnými doklady ve lhůtě, která mu byla stanovena pro předložení stanoviska k meritu věci.

3. Jestliže stěžovatel nerespektuje shora stanovené podmínky, senát může jeho nároky nebo jejich část odmítnout. ...“

Soud proto vyžaduje, aby specifické nároky byly podloženy příslušnými dokumenty. V opačném případě nemusí být spravedlivé zadostiučinění přiznáno. Soud odmítne i žádosti o spravedlivé zadostiučinění, které byly uvedeny ve formuláři pro stížnost, avšak nebyly později znovu předloženy v příslušném stadiu řízení; odmítne i žádosti, které byly předloženy opožděně.

III. Předložení žádosti o spravedlivé zadostiučinění: hmotné náležitosti

6. Spravedlivé zadostiučinění může být přiznáno podle článku 41 Úmluvy v souvislosti s
- a) majetkovou škodou;
 - b) nemajetkovou újmu;
 - c) náklady řízení.

¹ Vydáný předsedou Soudu podle článku 32 jednacího řádu 28. března 2007 a novelizovaný 28. března 2007.

1. Škoda obecně

7. Mezi tvrzenou škodou a údajným porušením musí být jasná příčinná souvislost. Soud se nespokojí s pouhou nejasnou souvislostí mezi údajným porušením a škodou, ani pouhou spekulací, co by mohlo být, kdyby k porušení práv nedošlo.

8. Náhrada škody může být přiznána tehdy, jestliže škoda vznikla v důsledku konstatovaného porušení. Nebude nahrazena škoda, která vznikla v důsledku skutečností či situací, které nebyly porušením Úmluvy, ani škoda, která se týká námitek prohlášených Soudem za nepřijatelné v předchozím řízení.

9. Účelem přiznání náhrady je odškodnění stěžovatele za škodlivé důsledky porušení. Jejím účelem není potrestat dotčený smluvní stát. Soud proto dosud odmítal jako nepatřičné nároky na odškodnění označené jako „trestné“, „přítěžující“ nebo „výstražné“.

2. Majetková škoda

10. Účelem odškodnění majetkové škody je postavit stěžovatele pokud možno do situace, ve které by byl, kdyby k porušení nedošlo (*restitutio in integrum*). To zahrnuje náhradu jak za skutečně utrpěnou ztrátu (*damnum emergens*) tak za ztrátu nebo snížený budoucí zisk (*lucrum cessans*).

11. Je na stěžovateli, aby prokázal, že škoda vznikla v důsledku namítaného porušení. Měl by předložit příslušné dokumenty k prokázání existence škody i její výšky.

12. Zadostiučinění přiznané Soudem v zásadě odráží celou vypočítanou výši škody. Pokud nelze skutečnou škodu přesně vypočítat, Soud výši škody odhadne na základě skutečností, které má k dispozici. Jak bylo uvedeno shora v článku 2, je též možné, že Soud shledá spravedlivé důvody k přiznání nižšího odškodnění než je celá výše utrpěné ztráty.

3. Nemajetková újma

13. Účelem odškodnění nemajetkové újmy je poskytnout stěžovateli finanční odškodnění za nemajetkovou újmu, například duševní nebo fyzické utrpení.

14. Nemajetkovou újmu nelze přesně vypočítat. Pokud je existence takové újmy zjištěna, a pokud se Soud domnívá, že je nutno ji nahradit v penězích, určí výši odškodnění na spravedlivém základě s ohledem na principy vyplývající z jeho právní praxe.

15. Stěžovatelé, kteří žádají odškodnění za utrpěnou nemajetkovou újmu, musí specifikovat částku, která je podle jejich názoru spravedlivá. Ti, kteří se domnívají, že byli poškozeni v důsledku více než jednoho porušení, mohou uvést buď jednu částku pokrývající všechna údajná porušení nebo několik částek v souvislosti s každým porušením jednotlivě.

4. Náklady řízení

16. Soud může nařídit uhrazení nákladů řízení, které stěžovatel vynaložil ve vnitrostátním řízení a v řízení před Soudem, když se snažil zabránit, aby k porušení vůbec nedošlo nebo aby dosáhl napravení nastalé situace. Náklady zahrnou náklady právního zastoupení, procesní a podobné náklady, případně cestovní a stravovací výdaje, zejména pokud byly vynaloženy za účelem dostavení se k ústnímu jednání k Soudu.

17. Soud schválí žádosti na náhradu nákladů, pokud se vztahují ke zjištěným porušením. Zamítne je tehdy, týkají-li se námitek, v nichž neshledal porušení nebo námitek, které byly prohlášeny za nepřijatelné. Stěžovatel však může spojit své jednotlivé nároky s jeho jednotlivými námitkami.

18. Náklady řízení musí být skutečně vynaloženy. To znamená, že stěžovatel je musí zaplatit, nebo musí být k jejich zaplacení vázán na základě zákonné nebo smluvní povinnosti. Každá částka zaplacená vnitrostátními orgány nebo Radou Evropy v rámci právní pomoci bude odečtena.

19. Náklady řízení musí být vynaloženy nezbytně. To znamená, že musí být nevyhnutelné pro zabránění porušení nebo pro dosažení nápravy.

20. Náklady musí být rozumné co do výše. Pokud je Soud shledá nepřiměřenými, přizná částku, která je podle jeho vlastního uvážení rozumná.

21. Soud požaduje důkazy účty a faktury, které musí být dostatečně podrobné, aby na jejich základě mohl určit, do jaké míry byly shora uvedené požadavky splněny.

5. Informace o placení

22. Stěžovatelé jsou vyzýváni, aby uvedli číslo bankovního účtu, na který si přejí, aby veškeré přiznané částky byly poukázány. Pokud si přejí, aby některá konkrétní částka, například přiznaná v souvislosti s náklady řízení, byla poukázána odděleně, například přímo na bankovní účet jejich právních zástupců, měli by o tom Soud informovat.

IV. Formy odměn přiznaných Soudem

23. Odměny přiznané Soudem mají v zásadě formu částky peněz, která má být zaplacená dotčenou vládou poškozenému nebo poškozeným. Jen v mimořádně vzácných případech může Soud zvažovat vydání příkazu vedoucího k ukončení nebo napravení předmětného porušení. Soud však může rozhodnout na základě vlastního uvážení, že vypracuje směrnice k výkonu rozsudku (článek 46 Úmluvy).

24. Každá přiznaná odměna podle článku 41 Úmluvy bude zásadně v eurech (EUR, €) bez ohledu na národní měnu, ve které stěžovatel vyjádří své požadavky. Pokud má stěžovatel platbu obdržet v jiné měně než v eurech, Soud nařídí, že přiznané částky mají být převedeny do této měny podle kurzu platného ke dni platby. Při formulování svých nároků by stěžovatelé měli tam, kde je to vhodné, vzít v úvahu tento postup s ohledem na důsledky převodu euro částek vyjádřených v jiných měnách a naopak.

25. Soud z vlastního podnětu stanoví lhůty k placení, a to v zásadě tři měsíce od data, kdy se rozsudek stane konečným a závazným. Nařídí též zaplacení úroku z prodlení pro případ, že lhůty nebudou dodrženy, zpravidla na základě úrokové sazby marginální zápůjční facility Evropské centrální banky, během doby prodlení, zvýšené o tři procentní body.

PRAKTICKÝ POKYN¹

ZABEZPEČENÉ ELEKTRONICKÉ ZASÍLANÍ

I. Rozsah použití

1. Smluvní strany, které si zvolily systém Soudu zabezpečeného elektronického zasílání komunikují se Soudem prostřednictvím zabezpečeného webového systému, který je za tímto účelem vytvořen; přijímají sdělení zasílaná Kanceláří též prostřednictvím tohoto systému s těmito výjimkami:

a) veškerá písemná sdělení týkající se žádostí o předběžná opatření ve smyslu článku 39 tohoto jednacího řádu se zasílají současně dvěma způsoby: prostřednictvím webu a faxem;

b) přílohy jako plány, manuály apod., které nemusí být úplně vizualizovaný v elektronické formě jsou zasílány poštou;

c) Kancelář si může požádat, aby jí konkrétní dokument nebo příloha byla zaslána poštou.

2. Pokud smluvní strana zaslala dokument poštou nebo faxem, uvedomí o tom elektronickou cestou Kancelář, když sdělí datum zaslání a důvody, proč nebylo možné využít systém elektronického zasílání.

II. Technické vybavení

3. Smluvní strana musí disponovat nezbytným technickým vybavením a postupovat podle uživatelské příručky, která jí byla Kanceláří zaslána.

III. Formát a názvosloví

4. Elektronicky zasílaný dokument musí být ve formátu PDF, nejlépe v prohlédávatelném formátu PDF.

5. Nepodepsané dopisy a písemná stanoviska se nepřijímají. Podepsané dokumenty určené k elektronickému zaslání jsou generovány skenováním jejich originálu. Smluvní strana uchovává originál dokumentu ve své složce.

6. Název elektronicky zasílaného dokumentu obsahuje ve stálém pořadí číslo stížnosti, jméno stěžovatele tak jak je hláskováno v latině Kanceláří a označení obsahu dokumentu².

IV. Datum rozhodné pro zachování lhůt

7. Datum, kdy vláda úspěšně otevřela dokument na zabezpečeném webu je považováno za datum doručení ve smyslu článku 38 odst. 2 tohoto jednacího řádu nebo datum zaslání ve smyslu článku 73 odst. 1 tohoto jednacího řádu.

8. K usnadnění vedení registrace doručené a zasláné pošty každý den před půlnocí zabezpečený server automaticky generuje e-mailovou zprávu obsahující seznam dokumentů, které elektronicky prošly během posledních dvaceti čtyř hodin.

V. Různé verze jednoho dokumentu

9. Zabezpečený web nedovoluje změnu, nahrazení nebo vymazání dokumentu. Jestliže smluvní strana potřebuje dokument změnit, musí založit nový dokument s jiným názvem

¹ Vydáný předsedou Soudu v souladu s článkem 32 tohoto jednacího řádu 22. září 2008.

² Například 65051/01 Karagyozyov Obsev Adm Merits.

(například připojením slova „změněný“ v názvu dokumentu). Takový postup zvolí pouze je-li to zcela nezbytné a neměl by se využívat k opravě nepodstatných chyb.

10. Pokud smluvní strana zaslala více než jednu verzi téhož dokumentu, jen ten z nich, který byl zaslán včas, bude zohledněn. Jestliže bylo včas zasláno několik verzí, bude brána v úvahu ta poslední, ledaže by předseda senátu rozhodl jinak.

PRAKTICKÝ POKYN¹

ŽÁDOSTI O UTAJENÍ TOTOŽNOSTI

Obecné zásady

Účastníkům řízení je připomínáno, že veškeré dokumenty předložené v řízení před Soudem jsou veřejné, ledaže by byla učiněna výjimka ve smyslu článků 33 a 47 tohoto jednacího řádu. Veškeré informace související se stížnostmi jak v písemném tak ústním řízení včetně informací o stěžovateli a vedlejších účastnících jsou přístupné veřejnosti.

Účastníci řízení by též měli vědět, že shrnutí skutkového stavu, rozhodnutí a rozsudky Soudu jsou obvykle publikovány v systému HUDOC² na webových stránkách Soudu (viz článek 78 tohoto jednacího řádu).

Žádosti v nevyřízených případech

O utajení totožnosti je třeba požádat při podání stížnosti nebo co nejdříve poté. V obou případech stěžovatel musí svoji žádost odůvodnit a blíže určit dopad, jaký by mělo pro jeho osobu zveřejnění jeho jména.

Žádosti se zpětným účinkem

Jestliže stěžovatel žádá o utajení jeho totožnosti v souvislosti s případem či případy, které byly zveřejněny v systému HUDOC před 1. lednem 2010, musí Kanceláři zaslat dopis, v němž vysvětlí důvody, které jej k takové žádosti vedou a blíže určit dopad, jaký mělo pro jeho osobu zveřejnění jeho jména. Stěžovatel by měl též vysvětlit, proč o utajení své totožnosti nepožádal v době, kdy byl jeho případ projednáván Soudem.

Při rozhodování o žádosti předseda vezme v úvahu vysvětlení poskytnutá stěžovatelem, úroveň pozornosti veřejnosti, jaký zveřejnění rozhodnutí nebo rozsudku vyvolalo a zda je vhodné nebo praktické žádosti vyhovět.

Jestliže žádosti předseda vyhoví, rozhodne též, jaké nejvhodnější kroky je třeba učinit na ochranu stěžovatele, aby nemohla být jeho totožnost zjištěna. Například rozhodnutí nebo rozsudek mohou být staženy z webových stránek Soudu nebo mohou být ze zveřejněného dokumentu vymazána osobní data.

Další opatření

Předseda může přijmout další opatření, která považuje za nezbytná nebo žádoucí ve vztahu ke kterémukoli dokumentu, který Soud zveřejnil, k zajištění respektování soukromého života.

¹ Vydáný předsedou Soudu podle článku 32 tohoto jednacího řádu 14. ledna 2010.

² www.echr.coe.int/echr/en/hudoc